

Europeiska unionens officiella tidning

C 413

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Sextioandra årgången

9 december 2019

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2019/C 413/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i Europeiska unionens officiella tidning 1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2019/C 413/02 Mål C-616/17: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal correctionnel de Foix - Frankrike) – brottmål mot Mathieu Blaise m.fl. (Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel – Förordning (EG) nr 1107/2009 – Giltighet – Försiktighetsprincipen – Definition av begreppet "verksamt ämne" – Flera verksamma ämnen förekommer samtidigt – Bedömningsförfarandets tillförlitlighet – Allmänhetens tillgång till dokumentationen – Långsiktiga toxicitetstester – Bekämpningsmedel – Glyfosat)..... 2

SV

2019/C 413/03	Mål C-621/17: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Kúria - Ungern) – Gyula Kiss mot CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal – Direktiv 93/13/EEG – Artikel 3.1 – Bedömning av avtalsvilkorens oskälighet – Artikel 4.2 – Artikel 5 – Skyldighet att formulera avtalsvillkor klart och begripligt – Villkor som ålägger betalning av kostnader för ospecificerade tjänster).....	3
2019/C 413/04	Mål C-673/17: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof - Tyskland) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mot Planet49 GmbH (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 95/46/EG – Direktiv 2002/58/EG – Förordning (EU) 2016/679 – Behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation – Kakor (cookies) – Begreppet den registrerades samtycke – Förklaring om samtycke genom en på förhand ikryssad ruta).....	4
2019/C 413/05	Mål C-18/18: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof - Österrike) – Eva Glawischnig-Piesczek mot Facebook Ireland Limited (Begäran om förhandsavgörande – Informationssamhället – Fri rörlighet för tjänster – Direktiv 2000/31/EG – Tjänstelevererande mellanhanders ansvar – Artikel 14.1 och 14.3 – Värdtjänstleverantör – Möjlighet att kräva att tjänsteleverantören ser till att en överträdelse upphör eller förhindrar en överträdelse – Artikel 18.1 – Begränsningar av vem ett föreläggande kan rikta sig till, vad det kan avse och vilka geografiska verkningar det kan ha – Artikel 15.1 – Avsaknad av allmän övervakningsskyldighet).....	5
2019/C 413/06	C-42/18: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof - Tyskland) – Finanzamt Trier mot Cardpoint GmbH, rättslig efterträdare till Moneybox Deutschland GmbH (Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Sjätte direktivet 77/388/EEG – Undantag från skatteplikt – Artikel 13 B d punkt 3 – Transaktioner rörande betalningar – Tjänster som ett bolag tillhandahåller en bank avseende driften av uttagsautomater)	6
2019/C 413/07	Mål C-70/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State - Nederländerna) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mot A, B, P (Begäran om förhandsavgörande – Associeringsavtalet EEG – Turkiet – Beslut nr 2/76 – Artikel 7 – Beslut nr 1/80 – Artikel 13 – "Standstill"-klausuler – Ny begränsning – Insamling, registrering och lagring av turkiska medborgares biometriska uppgifter i ett centralt register – Tvingande skäl av allmänintresse – Mål bestående i att förebygga och bekämpa identitets- och dokumentbedrägerier – Artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Rätt till respekt för privatlivet – Rätt till skydd av personuppgifter – Proportionalitet)	6
2019/C 413/08	Mål C-93/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal in Northern Ireland – Förenade kungariket) – Ermira Bajratari mot Secretary of State for the Home Department (Begäran om förhandsavgörande – Unionsmedborgarskap – Direktiv 2004/38/EG – Uppehållsrätt för en tredjelandsmedborgare som är släkting i rakt uppstigande led till en underårig unionsmedborgare – Artikel 7.1 b – Krav på tillräckliga tillgångar – Tillgångar i form av inkomster från anställning som innehafts utan uppehålls- och arbetstillstånd).....	7
2019/C 413/09	Förenade målen C-152/18 och C-153/18 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 oktober 2018 – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P), Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P) mot Europeiska Centralbanken, Europeiska kommissionen (Överklagande – Ekonomisk och monetär politik – Artikel 127.6 FEUF – Förordning (EU) nr 1024/2013 – Artikel 4.1 g – Gruppbaserad tillsyn över kreditinstitut – Förordning (EU) nr 468/2014 – Artikel 2 led 21 c – Förordning (EU) nr 575/2013 – Artikel 10 – Grupp som står under tillsyn – Kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ)	8

2019/C 413/10	<p>mål C-197/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Wien - Österrike) – i ett förfarande som inlemts av Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf (Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Direktiv 91/676/EEG – Skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket – Målet att minska förorening – Förorenat vatten – Nitrathalt på högst 50 mg/l – Åtgärdsprogram som upprättats av medlemsstaterna – Enskildas rätt att kräva ändring av ett sådant program – Talerätt vid nationella myndigheter och domstolar)</p>	9
2019/C 413/11	<p>Mål C-208/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší soud České republiky – Republiken Tjeckien) – Jana Petruřchová mot FIBO Group Holdings Limited (Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Artikel 17.1 – Behörighet vid konsumenttvister – Begreppet konsument – Fysisk person som genomför transaktioner på den internationella valutamarknaden genom ett mäklarföretag – Förordning (EG) nr 593/2008 (Rom I) – Direktiv 2004/39/EG – Begreppet icke-professionell kund)</p>	10
2019/C 413/12	<p>Mål C-260/18: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Warszawie - Polen) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak mot Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, tidigare Raiffeisen Bank Polska SA (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 93/13/EEG – Avtal som ingås med konsumenter – Oskäliga avtalsvillkor – Hypotekslån som är indexerat mot en utländsk valuta – Avtalsvillkor om hur växlingskursen mellan valutorna ska fastställas – Rättsverkningar av att ett avtalsvillkor fastställts vara oskäligt – Möjlighet för domstolen att avhjälpa oskäliga avtalsvillkor med tillämpning av allmänna civilrättsliga bestämmelser – Bedömning av konsumentens intresse – Avtalet består utan de oskäliga avtalsvillkoren)</p>	11
2019/C 413/13	<p>Mål C-267/18: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București - Rumänien) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA mot Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA (Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Förfarande vid offentlig upphandling – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 57.4 – Fakultativa uteslutningsgrunder – Uteslutning av en ekonomisk aktör från deltagande i ett förfarande för offentlig upphandling – Uppsägning av ett tidigare kontrakt på grund av att en del därav lagts ut på en underleverantör – Begreppet "allvarliga eller ihållande brister" – Räckvidd)</p>	12
2019/C 413/14	<p>Mål C-272/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof - Österrike) – Verein für Konsumenteninformation mot TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG (Begäran om förhandsavgörande – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Civilrättsligt samarbete – Tillämplig lag för avtalsförpliktelser – Reglerna om bolag omfattas inte av Romkonventionen och förordning (EG) nr 593/2008 (Rom I) – Förvaltningsavtal som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument och vars enda syfte är att förvalta en kommanditbolagsandel)</p>	13
2019/C 413/15	<p>Mål C-274/18: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Arbeits- und Sozialgericht Wien - Österrike) – Minoo Schuch-Ghannadan mot Medizinische Universität Wien (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Ramavtal om deltidsarbete – Klausul 4 – Icke-diskrimineringsprincipen – Mindre förmånlig behandling av deltidsarbetande än heltidsarbetande vad gäller anställningsvillkor – Förbud – Nationell lagstiftning som tillåter en längre tidsgräns för visstidsanställningar för deltidsarbetande än för heltidsarbetande – Principen om tidsproportionalitet – Direktiv 2006/54/EG – Likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet – Artikel 2.1 b – Begreppet indirekt diskriminering på grund av kön – Artikel 14.1 c – Anställnings- och arbetsvillkor – Artikel 19 – Bevisbörd)</p>	14
2019/C 413/16	<p>Mål C-285/18: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas - Litauen) – förfarande anhängiggjort av Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija (Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 12.1 – Tillämpning i tiden – Medlemsstaternas valfrihet vad gäller sättet att tillhandahålla tjänster – Gränser – Offentlig upphandling med så kallad "in house"-tilldelning – Intern transaktion – Överlappning mellan en offentlig upphandling och en intern transaktion)</p>	15

2019/C 413/17	Mål C-302/18: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Raad voor Vreemdelingenbetwistingen - Belgien) – X mot Belgische Staat (Begäran om förhandsavgörande – Invandringspolitik – Varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning – Direktiv 2003/109/EG – Villkor för att förvärva ställning som varaktigt bosatt – Artikel 5.1 a – Stabila, regelbundna och tillräckliga försörjningsmedel) . . .	16
2019/C 413/18	Mål C-329/18: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa - Lettland) – Valsts ieņēmumu dienests mot "Altic" SIA (Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Uppköp av livsmedel – Avdrag för ingående mervärdesskatt – Nekat avdrag – Eventuellt fiktiv leverantör – Mervärdesskattebedrägeri – Krav i fråga om vad köparen ska känna till – Förordning (EG) nr 178/2002 – Krav på att livsmedel ska kunna spåras och på att identiteten på leverantörer ska kunna fastställas – Förordningarna (EG) nr 852/2004 och (EG) nr 882/2004 – Registreringskrav för livsmedelsföretag – Påverkan på möjligheten att göra avdrag för mervärdesskatt)	16
2019/C 413/19	Mål C-378/18: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht - Tyskland) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen mot Reinhard Westphal (Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 – Skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen – Artikel 3.1 – Preskriptionstid – Förordningar (EEG) nr 3887/92 och (EG) nr 2419/2001 – Integrerat administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar – Återbetalning av felaktigt utbetalda belopp – Tillämpning av regeln om den lindrigaste preskriptionstiden)	17
2019/C 413/20	Mål C-632/18: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État - Belgien) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL mot Institut des Comptes nationaux (ICN) (Begäran om förhandsavgörande – Ekonomisk och monetär politik – Det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen – Förordning (EU) nr 549/2013 – Sektorn offentlig förvaltning – Koncerninternt finansinstitut – Begrepp – Bolag som erbjuder hushåll med låg eller medelstor inkomst hypotekslån under kontroll av en offentlig förvaltningsenhet)	18
2019/C 413/21	Yttrande 1/19: Begäran om yttrande framställd av Europaparlamentet i enlighet med artikel 218.11 FEUF	19
2019/C 413/22	Mål C-522/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 9 juli 2019 – DC mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	19
2019/C 413/23	Mål C-523/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 9 juli 2019 – ED mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	20
2019/C 413/24	Mål C-527/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 9 juli 2019 – HG och IH mot Bankia S.A.	21
2019/C 413/25	Mål C-582/19 P: Överklagande ingett den 30 juli 2019 av Holzer y Cia, SA de CV av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 23 maj 2019 i de förenade målen T-3/18 och T-4/18: Holzer y Cia mot EUIPO - Ancco	22
2019/C 413/26	Mål C-591/19 P: Överklagande ingett den 1 augusti 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 11 juni 2019 i mål T-138/18, De Esteban Alonso mot kommissionen	23
2019/C 413/27	Mål C-613/19 P: Överklagande ingett den 14 augusti 2019 av Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 6 juni 2019 i mål T-209/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)	23

2019/C 413/28	Mål C-614/19: Överklagande ingett den 14 augusti 2019 av Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 6 juni 2019 i mål T-210/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet.	24
2019/C 413/29	Mål C-618/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 16 augusti 2019 – Gestione Fiscalità Locale SpA mot Regione Campania.	24
2019/C 413/30	Mål C-649/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 3 september 2019 – brottmål mot IR.	25
2019/C 413/31	Mål C-674/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 10 september 2019 – ”Skonis ir kvapas” UAB mot Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos.	26
2019/C 413/32	Mål C-684/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 17 september 2019 – mk advokaten GbR mot MBK Rechtsanwälte.	27
2019/C 413/33	Mål C-704/19: Talan väckt den 20 september 2019 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien.	27
2019/C 413/34	Mål C-708/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 25 september 2019 – Von Aschenbach & Voss GmbH mot Hauptzollamt Duisburg.	28
2019/C 413/35	Mål C-718/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour constitutionnelle (Belgien) den 27 september 2019 – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l’Homme ASBL och Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL mot Conseil des ministres.	29
2019/C 413/36	Mål C-724/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 1 oktober 2019 – brottmål mot HP.	30
2019/C 413/37	Mål C-735/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Senāts) (Lettland) den 7 oktober 2019 – Euromin Holdings (Cyprus) Limited mot Finanšu un kapitāla tirgus komisij.	31
2019/C 413/38	Mål C-736/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Senāts) (Lettland) den 7 oktober 2019 – ZS ”Plaukti” mot Lauku atbalsta dienests.	32
2019/C 413/39	Mål C-737/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal administratif de Montreuil (Frankrike) den 7 oktober 2019 – Bank of China Limited mot Ministre de l’Action et des Comptes publics.	33
2019/C 413/40	Mål C-739/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 7 oktober 2019 – VK mot An Bord Pleanála.	34
2019/C 413/41	Mål C-741/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av cour d’appel de Paris (Frankrike) den 8 oktober 2019 – Republiken Moldavien mot bolaget Komstroy, som har trätt i stället för bolaget Energoalians.	34
2019/C 413/42	Mål C-745/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 10 oktober 2019 – PH, OI mot Eurobank Bulgaria AD.	35

2019/C 413/43	Mål C-787/19: Talan väckt den 23 oktober 2019 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike	36
2019/C 413/44	Mål C-791/19: Talan väckt den 25 oktober 2019 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen	36
Tribunalen		
2019/C 413/45	Mål T-586/14 RENV: Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mot kommissionen (Dumpning – Import av solfångarglas med ursprung i Kina – Artikel 2.7 b och c i förordning (EG) nr 1225/2009 (nu artikel 2.7 b och c i förordning (EU) 2016/1036) – Ställning som företag som är verksamt under marknadsekonomiska förhållanden – Begreppet ”betydande snedvridning av företagets tillverkningskostnader och ekonomiska situation” – Skattefördelar – Uppenbart oriktig bedömning)	38
2019/C 413/46	Förenade målen T-755/15 och T-759/15: Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Luxemburg och Fiat Chrysler Finance Europe mot kommissionen (Statligt stöd – Stöd som genomförts av Luxemburg – Beslut i vilket det slås fast att stödet är oförenligt med den inre marknaden och olagligt och det förordnas om att stödet ska återkrävas – Förhandsbesked (tax ruling) – Fördel – Principen om marknadsmässiga villkor – Selektiv karaktär – Presumtion – Begränsning av konkurrensen – Återkrav)	39
2019/C 413/47	Målen T-760/15 och T-636/16: Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Nederländerna m.fl. mot kommissionen (Statligt stöd – Stöd som genomförts av Nederländerna – Beslut enligt vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och olagligt samt enligt vilket stödet ska återbetalas – Förhandsbesked i skattefrågor (tax ruling) – Internprissättning – Beräkningen av beskattningsunderlaget – Armlängdsprincipen – Fördel – Referenssystemet – Medlemsstaternas självbestämmande i skattemässiga och förfarandemässiga frågor)	40
2019/C 413/48	Mål T-105/17: Tribunalens dom av den 24 september 2019 – HSBC Holdings m.fl. mot kommissionen (Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Sektorn för räntederivat i euro – Beslut i vilket en överträdelse konstateras av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet – Manipulation av interbankreferensräntorna i Euribor – Utbyte av konfidentiella uppgifter – Konkurrensbegränsning genom syfte – En enda, fortlopande överträdelse – Böter – Grundbelopp – Försäljningsvärde – Artikel 23.2 a i förordning (EG) nr 1/2003 – Motiveringsskyldighet)	41
2019/C 413/49	Mål T-217/17: Tribunalens dom av den 20 september 2019 – FVE Holyšov I m.fl. mot kommissionen (Statligt stöd – Marknaden för el producerad från förnybara energikällor – Åtgärder genom vilka det fastställs ett minimiåterköpspris eller genom vilka producenter av sådan el ges en bonus – Ändring av de ursprungliga åtgärderna – Beslut meddelat efter det preliminära granskningsförfarandet, i vilket stödordningen förklaras vara förenlig med den inre marknaden – Artikel 107.3 c FEUF – Stödmottagare och aktieägare i stödmottagare – Berättigade förväntningar – Statliga medel – Kommissionens befogenhet att granska åtgärdernas förenlighet med andra unionsbestämmelser än dem som avser statligt stöd)	42
2019/C 413/50	Mål T-391/17: Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Rumänien mot kommissionen (Institutionell rätt – Europeiskt medborgarinitiativ – Skydd av nationella och språkliga minoriteter – Främjande av kulturell och språklig mångfald – Delvis registrering – Principen om tilldelade befogenheter – Inte uppenbart att kommissionen saknar lagstiftningsbefogenhet – Motiveringsskyldighet – Artikel 5.2 FEU – Artikel 4.2 b i förordning (EU) nr 211/2011 – Artikel 296 FEUF)	43
2019/C 413/51	Mål T-466/17: Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Printeos m.fl. mot kommissionen (Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Marknaden för standardkuvert/via katalog och särskilda tryckta kuvert – Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras – Delvis ogiltigförklaring på grund av åsidosättande av motiveringsskyldigheten – Beslut om ändring – Förlikningsförfarande – Böter – Grundbelopp – Exceptionell anpassning – Tak på 10 procent av den totala omsättningen – Artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 – Principen <i>ne bis in idem</i> – Rättssäkerhet – Berättigade förväntningar – Likabehandling – Kumulering av påföljder – Proportionalitet – Skälighet – Obegränsad behörighet)	44

2019/C 413/52	Mål T-780/17: Tribunalens dom av den 24 september 2019 – US mot ECB (Personalmål – ECB:s personal – Utvärderingsrapport för år 2016 – Det årliga förfarandet för översyn av löner och ersättningar – Vägran att omvandla en visstidsanställning till en tillsvidareanställning – Motiveringsskyldighet – Uppenbart oriktig bedömning).....	44
2019/C 413/53	Mål T-13/18: Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Crédit mutuel Arkéa mot EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket Crédit Mutuel – Absoluta registreringshinder – Beskrivande karaktär – Särskiljningsförmåga saknas – Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning – Anslutningsöverklagande – Artikel 7.1 b och c samt 7.3 i förordning (EU) 2017/1001)	45
2019/C 413/54	Mål T-39/18: Tribunalens dom av den 24 september 2019 – VF mot ECB (Personalmål – ECB:s personal – Sökandens utvärderingsrapport – Det årliga förfarandet för översyn av löner och ersättningar – Vägran att omvandla en visstidsanställning till en tillsvidareanställning – Motiveringsskyldighet – Uppenbart oriktig bedömning – Principen om god förvaltningssed)	46
2019/C 413/55	Mål T-68/18: Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Fränkischer Weinbauverband mot EUIPO (Formen på en ellipsoidisk flaska) (EU-varumärke – Ansökan om registrering av ett tredimensionellt varumärke – Formen av en rund, ellipsoidisk flaska som är platt fram och bak – Absoluta registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	47
2019/C 413/56	Mål T-219/18: Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Piaggio & C./mot EUIPO– Zhejiang Zhongneng Industry Group (Mobyettes) ("Gemenskapsformgivning – Ogiltighetsförfarande – Registrerad gemenskapsformgivning för en moped – Tidigare gemenskapsformgivning – Ogiltighetsgrund – Särprägel – Helhetsintrycken skiljer sig åt – Kunnig användare – Artikel 6 och artikel 25.1 b i förordning (EG) nr 6/2002 – Tolkning förenlig med artikel 6 i förordning nr 6/2002 – Ett äldre nationellt tredimensionellt varumärke som inte har registrerats har inte använts i den registrerade formgivningen – Artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002 – Ett verk som skyddas av en medlemsstats upphovsrättsliga lagstiftning har inte varit föremål för otillåten användning i den registrerade formgivningen – Artikel 25.1 f i förordning nr 6/2002")	47
2019/C 413/57	Mål T-255/18: Tribunalens dom av den 24 september 2019 – US mot ECB (Personalmål – ECB:s anställda – Visstidsanställning – Vägran att omvandla en visstidsanställning till en tillsvidareanställning – Motiveringsskyldighet – Uppenbart oriktig bedömning).....	48
2019/C 413/58	Mål T-356/18: Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Volvo Trademark mot EUIPO – Paalupaikka (V V-WHEELS) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket V V – WHEELS – De äldre EU-figurmärkena VOLVO, de äldre nationella figurmärkena VOLVO och de äldre icke-registrerade figurmärkena VOLVO – Relativt registreringshinder – Känneteckenslikhet – Artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001)	49
2019/C 413/59	Tribunalens dom av den: (EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet real nature – Absoluta registreringshinder – Beskrivande karaktär – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001)	49
2019/C 413/60	Mål T-492/18: Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Zhadanov mot EUIPO (EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet Scanner Pro – Absoluta registreringshinder – Avsaknad av särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning – Artikel 7.3 i förordning (EU) 2017/1001)	50
2019/C 413/61	Mål T-507/18: Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Frankrike mot kommissionen (EGF) och Ejflu – Betalningar som undantagits från finansiering – Betalningar som verkställts av Frankrike i samband med det särskilda åtgärdsprogrammet för vissa regioner på grund av deras avsides läge och ökaraktär (POSEI) – Oriktig bokföring för vissa bananpartier (budgetåren 2013 – 2016) – Finansiell schablonkorrigering)	51

2019/C 413/62	Mål T-650/18: Tribunalens dom av den 20 september 2019 – Reaktor Group mot EUIPO (REAKTOR) (EU-varumärke – Ansökan om registrering av ordmärket REAKTOR som EU-varumärke – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001 – Direkt, konkret förhållande till de varor och tjänster som avses med varumärkesansökan)	52
2019/C 413/63	Mål T-553/16: Tribunalens beslut av den 20 september 2019 – von Blumenthal m.fl. mot EIB (Personalmål – EIB:s personal – Lön – Årlig anpassning av skalan för grundlön – Beräkningsmetod – Talan har förlorat sitt föremål – Anledning saknas att döma i saken)	52
2019/C 413/64	Mål T-746/17: Tribunalens beslut av den 24 september 2019 – TrekStor mot EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jump) (EU-varumärke – Upphävandeförfarande – Återkallande av ansökan om upphävande – Anledning saknas att döma i saken – Artikel 137 i tribunalens rättegångsregler – Onödiga rättegångskostnader – Artikel 139 a i tribunalens rättegångsregler)	53
2019/C 413/65	Förenande målen T-748/17 och T-770/17: Tribunalens beslut av den 24 september 2019 – TrekStor och Beats Electronics mot EUIPO – Beats Electronics och TrekStor (iBeat) (EU-varumärke – Upphävandeförfarande – Återkallande av ansökan om upphävande – Anledning saknas att döma i saken – Artikel 137 i tribunalens rättegångsregler – Onödiga rättegångskostnader – Artikel 139 a i tribunalens rättegångsregler)	54
2019/C 413/66	Mål T-749/17: Tribunalens beslut av den 24 september 2019 – TrekStor mot EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess) (EU-varumärke – Upphävandeförfarande – Återkallande av ansökan om upphävande – Anledning saknas att döma i saken – Artikel 137 i tribunalens rättegångsregler – Onödig kostnad – Artikel 139 a i tribunalens rättegångsregler)	55
2019/C 413/67	Mål T-566/19 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 13 september 2019 – Scandlines Danmark och Scandlines Deutschland mot kommissionen (Ansökan om interimistiska åtgärder – Statligt stöd – Förlängning av frist – Intresse saknas)	56
2019/C 413/68	Mål T-613/19: Talan väckt den 10 september 2019 – ENIL Brussels Office m.fl. mot kommissionen	56
2019/C 413/69	Mål T-648/19: Talan väckt den 26 september 2019 – Nike European Operations Netherlands och Converse Netherlands mot kommissionen	57
2019/C 413/70	Mål T-663/19: Överklagande ingett den 30 september 2019 – Hasbro mot EUIPO - Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)	58
2019/C 413/71	Mål T-693/19: Överklagande ingett den 9 oktober 2019 – Kerry Luxembourg mot EUIPO – Ornuu (KERRYMAID)	59
2019/C 413/72	Mål T-696/19: Överklagande ingett den 14 oktober 2019 – Teva Pharmaceutical Industries mot EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux)	60
2019/C 413/73	Mål T-697/19: Överklagande ingett den 14 oktober 2019 – Teva Pharmaceutical Industries mot EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben)	61
2019/C 413/74	Mål T-705/19: Talan väckt den 15 oktober 2019 – GV mot kommissionen	61
2019/C 413/75	Mål T-707/19: Överklagande ingett den 16 oktober 2019 – FF&GB mot EUIPO (ONE-OFF)	62

2019/C 413/76	Mål T-709/19: Talan väckt den 21 oktober 2019 – GW mot revisionsrätten.....	63
2019/C 413/77	Mål T-720/19: Talan väckt den 18 oktober 2019 – Ashworth mot parlamentet.....	64
2019/C 413/78	Mål T-675/18: Tribunalens beslut av den 20 september 2019 – Trifolio-M m.fl. mot EFSA.....	66
2019/C 413/79	Mål T-287/19: Tribunalens beslut av den 24 september 2019 – BigBen Interactive mot EUIPO – natcon7 (nacon) .	66
2019/C 413/80	Mål T-494/19: Tribunalens beslut av den 20 september 2019 – CupoNation mot EUIPO (Cyber Monday).....	66

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i Europeiska unionens officiella tidning

(2019/C 413/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 406, 2.12.2019

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 399, 25.11.2019

EUT C 383, 11.11.2019

EUT C 372, 4.11.2019

EUT C 363, 28.10.2019

EUT C 357, 21.10.2019

EUT C 348, 14.10.2019

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal correctionnel de Foix - Frankrike) – brottmål mot Mathieu Blaise m.fl.

(Mål C-616/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel – Förordning (EG) nr 1107/2009 – Giltighet – Försiktighetsprincipen – Definition av begreppet "verksamt ämne" – Flera verksamma ämnen förekommer samtidigt – Bedömningsförfarandets tillförlitlighet – Allmänhetens tillgång till dokumentationen – Långsiktiga toxicitetstester – Bekämpningsmedel – Glyfosat)

(2019/C 413/02)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal correctionnel de Foix

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Mathieu Blaise, Sabrina Dauzet, Alain Feliu, Marie Foray, Sylvestre Ganter, Dominique Masset, Ambroise Monsarrat, Sandrine Muscat, Jean-Charles Sutra, Blanche Yon, Kevin Leo-Pol Fred Perrin, Germain Yves Dedieu, Olivier Godard, Kevin Pao Donovan Schachner, Laura Dominique Chantal Escande, Nicolas Benoit Rey, Eric Malek Benromdan, Olivier Eric Labrunie, Simon Joseph Jeremie Boucard, Alexis Ganter, Pierre André Garcia

ytterligare deltagare i rättegången: Espace Émeraude

Domslut

Vid prövningen av giltighetsfrågorna har det inte framkommit någon omständighet som påverkar giltigheten av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG.

⁽¹⁾ EUT C 22, 22.1.2018

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Kúria - Ungern) – Gyula Kiss mot CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

(Mål C-621/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal – Direktiv 93/13/EEG – Artikel 3.1 – Bedömning av avtalsvilkorens oskälighet – Artikel 4.2 – Artikel 5 – Skyldighet att formulera avtalsvillkor klart och begripligt – Villkor som ålägger betalning av kostnader för ospecificerade tjänster)

(2019/C 413/03)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gyula Kiss

Motparter: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Domslut

- 1) Artikel 4.2 och artikel 5 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att kravet på att ett avtalsvillkor ska vara klart och begripligt formulerat inte innebär ett krav på att avtalsvillkor som inte har varit föremål för individuell förhandling i ett kreditavtal som ingåtts med konsumenter – såsom de villkor som är aktuella i det nationella målet, vilka exakt fastställer storleken på förvaltningsavgifterna och på en uppläggningsavgift som konsumenten ska betala samt beräkningsmetoden för avgifterna och den tidpunkt då de förfaller till betalning – också ska specificera de tjänster som tillhandahålls som motprestation för beloppen i fråga.
- 2) Artikel 3.1 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att ett avtalsvillkor såsom det som är i fråga i det nationella målet – som rör förvaltningsavgifter avseende ett kreditavtal och som inte gör det möjligt att otvetydigt identifiera de konkreta tjänster som tillhandahålls som motprestation – i princip inte skapar en betydande obalans avseende parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet till nackdel för konsumenten, i strid med kravet på god sed.

⁽¹⁾ EUT C 22, 22.1.2018

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof - Tyskland) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mot Planet49 GmbH

(Mål C-673/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 95/46/EG – Direktiv 2002/58/EG – Förordning (EU) 2016/679 – Behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation – Kakor (cookies) – Begreppet den registrerades samtycke – Förklaring om samtycke genom en på förhand ikryssad ruta)

(2019/C 413/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Motpart: Planet49 GmbH

Domslut

- 1) Artikel 2 f och artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009, jämförda med artikel 2 h i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, samt artikel 4 led 11 och artikel 6.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46 (allmän dataskyddsförordning) ska tolkas så, att det samtycke som avses i dessa bestämmelser inte är giltigt när lagring av information eller tillgång till information som redan är lagrad i webbplatsanvändarens terminalutrustning, genom kakor, tillåts genom en på förhand ikryssad ruta som denna användare måste avmarkera för att vägra samtycke.
- 2) Artikel 2 f och artikel 5.3 i direktiv 2002/58, i dess lydelse enligt direktiv 2009/136, jämförda med artikel 2 h i direktiv 95/46, samt artikel 4 led 11 och artikel 6.1 a i förordning 2016/679 ska inte tolkas olika beroende på om den lagrade eller hämtade informationen i webbplatsanvändarens terminalutrustning utgör personuppgifter eller inte, i den mening som avses i direktiv 95/46 och i förordning 2016/679.
- 3) Artikel 5.3 i direktiv 2002/58, i dess lydelse enligt direktiv 2009/136, ska tolkas så, att den information som tjänsteleverantören ska lämna till webbplatsanvändaren omfattar kakornas funktionstid samt möjligheten för tredje part att få tillgång eller inte till dessa kakor.

⁽¹⁾ EUT C 112, 26.3.2018

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof-Österrike) – Eva Glawischnig-Piesczek mot Facebook Ireland Limited

(Mål C-18/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Informationssamhället – Fri rörlighet för tjänster – Direktiv 2000/31/EG – Tjänstelevererande mellanhanders ansvar – Artikel 14.1 och 14.3 – Värdtjänstleverantör – Möjlighet att kräva att tjänsteleverantören ser till att en överträdelse upphör eller förhindrar en överträdelse – Artikel 18.1 – Begränsningar av vem ett föreläggande kan rikta sig till, vad det kan avse och vilka geografiska verkningar det kan ha – Artikel 15.1 – Avsaknad av allmän övervakningsskyldighet)

(2019/C 413/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Eva Glawischnig-Piesczek

Svarande: Facebook Ireland Limited

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt den elektroniska handeln, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel"), särskilt artikel 15.1 däri, ska tolkas på så sätt att detta direktiv inte utgör hinder för att en domstol i en medlemsstat kan

- förelägga en värdtjänstleverantör att radera information som denne lagrar och vars innehåll är identiskt med innehållet i information som dessförinnan förklarats olaglig eller att blockera åtkomsten till denna information, oavsett vem som har begärt att få den lagrad,
- förelägga en värdtjänstleverantör att radera information som denne lagrar och vars innehåll motsvarar innehållet i information som dessförinnan förklarats olaglig eller att blockera åtkomsten till denna information, förutsatt att övervakningen och efterforskningen av den information som avses med ett sådant föreläggande är begränsad till information som förmedlar ett meddelande vars innehåll i huvudsak är oförändrat i förhållande till det som förklarats olagligt och som innehåller uppgifter som närmare angetts i föreläggandet, och förutsatt att skillnaderna mellan hur nyss nämnda motsvarande innehåll och den information som dessförinnan förklarats olaglig har formulerats inte medför att den berörda värdtjänstleverantören blir skyldig att göra en självständig bedömning av nämnda innehåll, och
- förelägga en värdtjänstleverantör att radera den information som avses i föreläggandet eller att blockera åtkomsten till den på global nivå, inom ramen för relevant internationell rätt.

⁽¹⁾ EUT C 104, 19.3.2018

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof - Tyskland) – Finanzamt Trier mot Cardpoint GmbH, rättslig efterträdare till Moneybox Deutschland GmbH

(C-42/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Sjätte direktivet 77/388/EEG – Undantag från skatteplikt – Artikel 13 B d punkt 3 – Transaktioner rörande betalningar – Tjänster som ett bolag tillhandahåller en bank avseende driften av uttagsautomater)

(2019/C 413/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Trier

Motpart: Cardpoint GmbH, rättslig efterträdare till Moneybox Deutschland GmbH

Domslut

Artikel 13 B d punkt 3 i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas så, att tillhandahållande av tjänster till en bank som driver uttagsautomater, vilka består i att göra automaterna funktionsdugliga och att underhålla dem, att fylla på dem, att installera IT-utrustning och programvara i automaterna för att kunna läsa kortuppgifter, att skicka en begäran om tillstånd för en kontantutbetalning till den bank som har utfärdat det bankkort som används, att betala ut kontanterna och att registrera uttagstransaktionerna, inte utgör sådana transaktioner rörande betalningar som avses i denna bestämmelse, vilka är undantagna från mervärdesskatteplikt.

⁽¹⁾ EUT C 152, 30.4.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State - Nederländerna) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mot A, B, P

(Mål C-70/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Associeringsavtalet EEG – Turkiet – Beslut nr 2/76 – Artikel 7 – Beslut nr 1/80 – Artikel 13 – ”Standstill”-klausuler – Ny begränsning – Insamling, registrering och lagring av turkiska medborgares biometriska uppgifter i ett centralt register – Tvingande skäl av allmänintresse – Mål bestående i att förebygga och bekämpa identitets- och dokumentbedrägerier – Artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Rätt till respekt för privatlivet – Rätt till skydd av personuppgifter – Proportionalitet)

(2019/C 413/07)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Motparter: A, B, P

Domslut

Artikel 13 i beslut nr 1/80 av den 19 september 1980, om utveckling av associeringen, antaget av associeringsrådet som inrättades genom avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, vilket undertecknades den 12 september 1963 i Ankara av Republiken Turkiet, å ena sidan, och av medlemsstaterna i EEG och gemenskapen, å andra sidan, och vilket ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapernas räkning genom rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963, ska tolkas så, att sådan nationell lagstiftning som den som är aktuell i de nationella målen, vilken uppställer som villkor för att tredjelandsmedborgare, inklusive turkiska medborgare, ska beviljas tillfälliga uppehållstillstånd att deras biometriska uppgifter samlas in, registreras och lagras i ett centralt register, utgör en "ny begränsning" i den mening som avses i denna bestämmelse. En sådan begränsning kan emellertid motiveras av målet att förebygga och bekämpa identitets- och dokumentbedrägerier.

(¹) EUT C 161, 7.5.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal in Northern Ireland – Förenade kungariket) – Ermira Bajratari mot Secretary of State for the Home Department

(Mål C-93/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Unionsmedborgarskap – Direktiv 2004/38/EG – Upphållsrätt för en tredjelandsmedborgare som är släkting i rakt uppstigande led till en underårig unionsmedborgare – Artikel 7.1 b – Krav på tillräckliga tillgångar – Tillgångar i form av inkomster från anställning som innehafvs utan uppehålls- och arbetstillstånd)

(2019/C 413/08)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal in Northern Ireland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ermira Bajratari

Motpart: Secretary of State for the Home Department

Domslut

Artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG ska tolkas så, att en underårig unionsmedborgare ska anses ha tillräckliga tillgångar för att inte bli en orimlig belastning för den mottagande medlemsstatens sociala biståndssystem under vistelsen även när dessa tillgångar här rör från inkomster av en anställning som olagligen innehas av fadern, som är tredjelandsmedborgare och som inte har uppehållstillstånd och arbetstillstånd i medlemsstaten.

(¹) EUT C 152, 30.4.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 oktober 2018 – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P), Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P) mot Europeiska Centralbanken, Europeiska kommissionen

(Förenade målen C-152/18 och C-153/18 P) (¹)

(Överklagande – Ekonomisk och monetär politik – Artikel 127.6 FEUF – Förordning (EU) nr 1024/2013 – Artikel 4.1 g – Gruppbasead tillsyn över kreditinstitut – Förordning (EU) nr 468/2014 – Artikel 2 led 21 c – Förordning (EU) nr 575/2013 – Artikel 10 – Grupp som står under tillsyn – Kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ)

(2019/C 413/09)

Rättegångsspråk: franska

Parter

(Mål C-152/18 P)

Klagande: Crédit mutuel Arkéa (ombud: H. Savoie, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska Centralbanken (ECB) (ombud: K. Lackhoff, R. Bax och C. Olivier, biträdda av P. Honoré, avocat), Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci, K.-Ph. Wojcik och A. Steiblytè)

Part som har intervenerat till stöd för de övriga parterna: Confédération nationale du Crédit mutuel (ombud: M. Grégoire och C. De Jonghe, avocats)

(Mål C-153/18 P)

Klagande: Crédit mutuel Arkéa (ombud: H. Savoie, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska Centralbanken (ECB) (ombud: K. Lackhoff, R. Bax och C. Olivier, biträdda av P. Honoré, avocat), Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci, K.-Ph. Wojcik och A. Steiblytè)

Part som har intervenerat till stöd för de övriga parterna: Confédération nationale du Crédit mutuel (ombud: C. De Jonghe och M. Grégoire, avocats)

Domslut

- 1) Överklagandena ogillas.
- 2) Crédit mutuel Arkéa ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 161, 7.5.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Wien - Österrike) – i ett förfarande som inletts av Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

(mål C-197/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Direktiv 91/676/EEG – Skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket – Målet att minska förorening – Förorenat vatten – Nitrathalt på högst 50 mg/l – Åtgärdsprogram som upprättats av medlemsstaterna – Enskildas rätt att kräva ändring av ett sådant program – Talerätt vid nationella myndigheter och domstolar)

(2019/C 413/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

Ytterligare deltagare i rättegången: Bundesministerium für Nachhaltigkeit und Tourismus, tidigare Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Domslut

Artikel 288 FEUF, artikel 5.4, artikel 5.5 och punkt A.2 i bilaga 1 till rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket, ska tolkas så, att under förutsättning att kväveutsläpp från jordbruket väsentligen bidrar till föroreningen av det aktuella grundvattnet måste fysiska och juridiska personer, såsom klagandena i målet vid den nationella domstolen, kunna kräva att behöriga nationella myndigheter ändrar ett befintligt åtgärdsprogram eller vidtar ytterligare eller skärpta åtgärder i den mening som avses i artikel 5.5 i detta direktiv, så snart nitrathalten i grundvattnet, i avsaknad av sådana åtgärder, överstiger eller riskerar att överstiga 50 mg/l eller mer på en eller flera mätplatser, i den mening som avses i artikel 5.6 i nämnda direktiv.

(¹) EUT C 268, 30.7.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší soud České republiky – Republiken Tjeckien) – Jana Petruchová mot FIBO Group Holdings Limited

(Mål C-208/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Artikel 17.1 – Behörighet vid konsumenttvister – Begreppet konsument – Fysisk person som genomför transaktioner på den internationella valutamarknaden genom ett mäklarföretag – Förordning (EG) nr 593/2008 (Rom I) – Direktiv 2004/39/EG – Begreppet icke-professionell kund)

(2019/C 413/11)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší soud České republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jana Petruchová

Motpart: FIBO Group Holdings Limited

Domslut

Artikel 17.1 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att en fysisk person som i kraft av ett sådant kontrakt som ett finansiellt kontrakt avseende prisdifferenser, vilket har ingåtts med ett mäklarföretag, genomför transaktioner på den internationella valutamarknaden FOREX (Foreign Exchange) med detta företag som mellanhand ska kvalificeras som konsument i den mening som avses i den bestämmelsen, om ingåendet av kontraktet inte ingår i personens yrkesverksamhet. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera detta. Faktorer såsom värdet av de transaktioner som genomförs enligt sådana kontrakt som finansiella kontrakt avseende prisdifferenser, den grad av risk för ekonomiska förluster som är förknippad med ingåendet av sådana kontrakt, personens eventuella kunskaper och expertis på området för finansiella instrument eller personens aktiva agerande i samband med sådana transaktioner, saknar i sig i princip betydelse för denna kvalificering. Även det faktum att finansiella instrument inte omfattas av artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) eller att personen i fråga är en icke-professionell kund, i den mening som avses i artikel 4.1 led 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG, saknar i sig i princip betydelse för denna kvalificering.

⁽¹⁾ EUT C 200, 11.6.2018.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Warszawie - Polen) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak mot Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, tidigare Raiffeisen Bank Polska SA

(Mål C-260/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 93/13/EEG – Avtal som ingås med konsumenter – Oskäliga avtalsvillkor – Hypotekslån som är indexerat mot en utländsk valuta – Avtalsvillkor om hur växlingskursen mellan valutorna ska fastställas – Rättsverkningar av att ett avtalsvillkor fastställts vara oskäligt – Möjlighet för domstolen att avhjälpa oskäliga avtalsvillkor med tillämpning av allmänna civilrättsliga bestämmelser – Bedömning av konsumentens intresse – Avtalet består utan de oskäliga avtalsvillkoren)

(2019/C 413/12)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Kamil Dziubak, Justyna Dziubak

Motpart: Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, tidigare Raiffeisen Bank Polska SA

Domslut

- 1) Artikel 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att en nationell domstol – efter att ha slagit fast att vissa villkor är oskäliga i ett låneavtal som är indexerat mot en utländsk valuta och som stadgar en räntesats som är direkt kopplad till den räntesats som gäller mellan banker för den aktuella valutan – i enlighet med nationell rätt finner att avtalet inte kan bestå utan de aktuella avtalsvillkoren med motiveringen att avtalets huvudföremål skulle ändras till sin natur om de nämnda avtalsvillkoren undanröjdes.
- 2) Artikel 6.1 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att konsekvenserna för konsumentens situation av att ett avtal ogiltigförklaras i sin helhet – såsom de som avses i domen av den 30 april 2014, Kásler och Káslerné Rábai (C-26/13, EU:C:2014:282) – ska bedömas med avseende på de omständigheter som förelåg eller kunde förutses då tvisten uppstod. Den vilja som konsumenten har gett uttryck för i detta avseende ska vara avgörande vid denna bedömning.
- 3) Artikel 6.1 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att den utgör hinder för att luckor i ett avtal avhjälps när dessa uppstått till följd av att oskäliga villkor i avtalet undanröjts, enbart med stöd av allmängiltiga nationella bestämmelser enligt vilka verkningarna som anges i en rättshandling ska utfyllas med de verkningar som följer av principen om billighet eller sedvana, vilka bestämmelser inte utgör vare sig dispositiva bestämmelser eller bestämmelser som är tillämpliga om avtalsparterna kommit överens om detta.
- 4) Artikel 6.1 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att den utgör hinder för att oskäliga villkor i ett avtal består om det skulle leda till att avtalet ogiltigförklarades om de undanröjdes och den aktuella domstolen anser att en sådan ogiltigförklaring skulle medföra negativa rättsverkningar för konsumenten, om vederbörande inte gett sitt medgivande till att de består.

⁽¹⁾ EUT C 259, 23.7.2018

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București - Rumänien) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA mot Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

(Mål C-267/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Förfarande vid offentlig upphandling – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 57.4 – Fakultativa uteslutningsgrunder – Uteslutning av en ekonomisk aktör från deltagande i ett förfarande för offentlig upphandling – Uppsägning av ett tidigare kontrakt på grund av att en del därav lagts ut på en underleverantör – Begreppet ”allvarliga eller ihållande brister” – Rückvidd)

(2019/C 413/13)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA

Motpart: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

Domslut

Artikel 57.4 g i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG ska tolkas på så sätt att den omständigheten att ett en ekonomisk aktör har lagt ut en del av ett tidigare offentligt byggtreprenadkontrakt på en underleverantör utan den upphandlande myndighetens godkännande, vilket har medfört att kontraktet har sagts upp, utgör en allvarlig eller ihållande brist i fullgörandet av ett materiellt krav enligt det tidigare kontraktet – i den mening som avses i nämnda bestämmelse – och är således ägnad att motivera att den ekonomiska aktören ska uteslutas från att delta i ett senare upphandlingsförfarande, om den upphandlande myndighet som organiserar det senare upphandlingsförfarandet anser att ett sådant anlåtande av underleverantör medför att förtroendeförhållandet med den aktuella ekonomiska aktören upphör. Innan den upphandlande myndigheten beslutar om sådan uteslutning ska den emellertid, i enlighet med artikel 57.6 i direktiv 2014/24, jämförd med skäl 102 i direktivet, ge den ekonomiska aktören möjlighet att redogöra för de självsanerande åtgärder som aktören har vidtagit efter uppsägningen av det tidigare offentliga kontraktet.

⁽¹⁾ EUT C 249, 16.7.2018

Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof-Österrike) – Verein für Konsumenteninformation mot TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Mål C-272/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Civilrättsligt samarbete – Tillämplig lag för avtalsförpliktelser – Reglerna om bolag omfattas inte av Romkonventionen och förordning (EG) nr 593/2008 (Rom I) – Förvaltningsavtal som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument och vars enda syfte är att förvalta en kommanditbolagsandel)

(2019/C 413/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Verein für Konsumenteninformation

Motpart: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Domslut

- 1) Artikel 1.2 e i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980, och artikel i 1.2 f i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) ska tolkas på så sätt att avtalsförpliktelser, såsom de som är aktuella i det nationella målet, som följer av ett avtal om förvaltning av en andel i ett kommanditbolag, inte är undantagna från denna konventions respektive denna förordnings tillämpningsområde.
- 2) Artikel 5.4 b i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser och artikel 6.4 a i förordning nr 593/2008 ska tolkas på så sätt att det undantag som föreskrivs i dessa bestämmelser inte omfattar ett förvaltningsavtal, enligt vilket tjänsterna ska tillhandahållas konsumenten, på distans, i det land där denna har sin vanliga vistelseort från ett annat land.
- 3) Artikel 3.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas på så sätt att ett villkor i ett avtal om förvaltning av en kommanditbolagsandel, såsom de förvaltningsavtal som är aktuella i det nationella målet, som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument – där villkoret inte har varit föremål för individuell förhandling och enligt vilket det är lagen i den medlemsstat där kommanditbolaget har sitt säte som är tillämplig – är oskäligt, i den mening som avses i denna bestämmelse, om det vilseleder konsumenten genom att ge denna intrycket att endast lagen i den medlemsstaten ska tillämpas på avtalet, utan att konsumenten upplyses om att vederbörande enligt artikel 5.2 i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser och artikel 6.2 i förordning nr 593/2008 även omfattas av det skydd som han eller hon tillförsäkras genom tvingande bestämmelser i den nationella rätt som skulle vara tillämplig på vederbörande i avsaknad av det villkoret.

⁽¹⁾ EUT C 221, 25.6.2018.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Arbeits- und Sozialgericht Wien - Österrike) – Mino Schuch-Ghannadan mot Medizinische Universität Wien

(Mål C-274/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Ramavtal om deltidsarbete – Klausul 4 – Icke-diskrimineringsprincipen – Mindre förmånlig behandling av deltidsarbetande än heltidsarbetande vad gäller anställningsvillkor – Förbud – Nationell lagstiftning som tillåter en längre tidsgräns för visstidsanställningar för deltidsarbetande än för heltidsarbetande – Principen om tidsproportionalitet – Direktiv 2006/54/EG – Likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet – Artikel 2.1 b – Begreppet indirekt diskriminering på grund av kön – Artikel 14.1 c – Anställnings- och arbetsvillkor – Artikel 19 – Bevisbörda)

(2019/C 413/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mino Schuch-Ghannadan

Motpart: Medizinische Universität Wien

Domslut

- 1) Klausul 4.1 i ramavtalet om deltidsarbete, som ingicks den 6 juni 1997 och som återfinns i bilagan till rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som den i det nationella målet, som för visstidsanställda arbetstagare fastställer en längre maximal anställningstid för deltidsarbetande än för jämförbara heltidsarbetande, såvida inte en sådan skillnad i behandling kan motiveras på objektiva grunder och är proportionerlig i förhållande till dessa grunder, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva. Klausul 4.2 i ramavtalet om deltidsarbete ska tolkas så, att principen om tidsproportionalitet som avses där inte är tillämplig på en sådan lagstiftning.
- 2) Artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet ska tolkas så, att den utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som i det nationella målet, som för visstidsanställda arbetstagare fastställer en längre maximal anställningstid för deltidsarbetande än för jämförbara heltidsarbetande, om det visas att denna lagstiftning negativt påverkar en betydligt större andel kvinnliga än manliga arbetstagare och denna lagstiftning inte är objektivt motiverad av ett berättigat mål eller om medlen för att uppnå detta mål inte är lämpliga och nödvändiga. Artikel 19.1 i direktivet ska tolkas så, att den inte fordrar att den part som anser sig ha lidit skada på grund av sådan diskriminering lägger fram exakt statistik eller exakta uppgifter avseende de arbetstagare som omfattas av den nationella lagstiftningen i fråga för att en presumtion för diskriminering ska föreligga, om det är svårt eller omöjligt för denna part att få tillgång till denna statistik eller dessa uppgifter.

⁽¹⁾ EUT C 285, 13.8.2018

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas - Litauen) – förfarande anhängiggjort av Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

(Mål C-285/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 12.1 – Tillämpning i tiden – Medlemsstaternas valfrihet vad gäller sättet att tillhandahålla tjänster – Gränser – Offentlig upphandling med så kallad ”in house”-tilldelning – Intern transaktion – Överlappning mellan en offentlig upphandling och en intern transaktion)

(2019/C 413/16)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

Motpart: UAB ”Irgita”, UAB ”Kauno švara”

Domslut

- 1) En sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet, i vilken en upphandlande myndighet tilldelar en juridisk person över vilken den utövar en kontroll som motsvarar den kontroll som den utövar över sina egna förvaltningar ett offentligt upphandlingskontrakt, inom ramen för ett förfarande som inleddes medan Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster fortfarande var i kraft och som ledde till att ett avtal ingicks efter det att detta direktiv hade upphävts, det vill säga den 18 april 2016, omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG, eftersom den upphandlande myndigheten slutgiltigt avgjorde frågan huruvida den var skyldig att vidta en föregående inbjudan till anbudsgivning för att kunna tilldela det offentliga kontraktet vid en tidpunkt efter detta datum.
- 2) Artikel 12.1 i direktiv 2014/24 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell bestämmelse genom vilken en medlemsstat föreskriver att vissa villkor ska vara uppfyllda för att en intern transaktion ska kunna ingås, bland annat att det inte är möjligt att säkerställa kvaliteten på, tillgängligheten av och kontinuiteten i tjänsterna genom en offentlig upphandling, under förutsättning att principerna om likabehandling, icke-diskriminering, ömsesidigt erkännande, proportionalitet och öppenhet iaktas vid valet att tjänsterna ska tillhandahållas på ett visst sätt och att valet görs innan kontraktet tilldelas genom offentlig upphandling.
- 3) Artikel 12.1 i direktiv 2014/24, jämförd med principen om öppenhet, ska tolkas så, att de villkor som medlemsstaterna ställer upp, och som ska vara uppfyllda för att interna transaktioner ska kunna ingås, ska ha kommit till uttryck genom klara och tydliga bestämmelser som reglerar offentlig upphandling, vilka ska vara tillräckligt tillgängliga och förutsägbara i sin tillämpning, för att undvika varje risk för godtycke, vilket det i förevarande fall ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- 4) Ingåendet av en intern transaktion som uppfyller de villkor som anges i artikel 12.1 a–c i direktiv 2014/24 är inte i sig förenligt med unionsrätten.

⁽¹⁾ EUT C 276, 6.8.2018

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Raad voor Vreemdelingenbetwistingen - Belgien) – X mot Belgische Staat

(Mål C-302/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Invandringspolitik – Varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning – Direktiv 2003/109/EG – Villkor för att förvärva ställning som varaktigt bosatt – Artikel 5.1 a – Stabila, regelbundna och tillräckliga försörjningsmedel)

(2019/C 413/17)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X

Motpart: Belgische Staat

Domslut

Artikel 5.1 a i rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning ska tolkas på så sätt att begreppet försörjningsmedel, enligt denna bestämmelse, inte endast avser de ”egna medel” som den som ansöker om att beviljas ställning som varaktigt bosatt har, utan även kan omfatta de medel som ställs till denna sökandes förfogande av en utomstående, förutsatt att de, med beaktande av den individuella situation som den berörda sökanden befinner sig i, anses vara stabila, regelbundna och tillräckliga.

⁽¹⁾ EUT C 276, 6.8.2018.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa - Lettland) – Valsts ieņēmumu dienests mot ”Altic” SIA

(Mål C-329/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Uppköp av livsmedel – Avdrag för ingående mervärdesskatt – Nekat avdrag – Eventuellt fiktiv leverantör – Mervärdesskattebedrägeri – Krav i fråga om vad köparen ska känna till – Förordning (EG) nr 178/2002 – Krav på att livsmedel ska kunna spåras och på att identiteten på leverantörer ska kunna fastställas – Förordningarna (EG) nr 852/2004 och (EG) nr 882/2004 – Registreringskrav för livsmedelsföretag – Påverkan på möjligheten att göra avdrag för mervärdesskatt)

(2019/C 413/18)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Valsts ieņēmumu dienests

Motpart: "Altic" SIA

Domslut

- 1) Artikel 168 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2010/45/EU av den 13 juli 2010, ska tolkas så, att den utgör hinder för att neka en skattskyldig person som deltar i näringskedjan rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt enbart av det skälet, om det antas vara styrkt, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, att den beskattningsbara personen inte har uppfyllt sina skyldigheter i fråga om identifiering av sina leverantörer för att kunna spåra livsmedel, enligt kraven i artikel 18.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet. Underlåtenhet att uppfylla dessa skyldigheter kan emellertid utgöra en omständighet bland andra, som tillsammans och samstämmigt tyder på att den beskattningsbara personen kände till eller borde ha känt till att han eller hon deltog i en transaktion som ingick i ett mervärdesskattebedrägeri, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma.
- 2) Artikel 168 a i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2010/45, ska tolkas så, att den omständigheten att en beskattningsbar person som deltar i livsmedelskedjan inte kontrollerar registreringen av sina leverantörer hos behöriga myndigheter, enligt artikel 6.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien och artikel 31.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd, inte är relevant för bedömningen av om den beskattningsbara personen kände till eller borde ha känt till att vederbörande deltog i en transaktion som ingick i ett mervärdesskattebedrägeri.

(¹) EUT C 276, 6.8.2018.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht - Tyskland) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen mot Reinhard Westphal

(Mål C-378/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 – Skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen – Artikel 3.1 – Preskriptionstid – Förordningar (EEG) nr 3887/92 och (EG) nr 2419/2001 – Integrerat administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar – Återbetalning av felaktigt utbetalda belopp – Tillämpning av regeln om den lindrigaste preskriptionstiden)

(2019/C 413/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Motpart: Reinhard Westphal

Domslut

Artikel 49.6 i kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 av den 11 december 2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 118/2004 av den 23 januari 2004 ska tolkas så, att den tidpunkt då den preskriptionstid som avses i den bestämmelsen börjar löpa ska fastställas i enlighet med artikel 3.1 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, det vill säga den dag då oegentligheten upphörde för kontinuerliga eller upprepade oegentligheter.

(¹) EUT C 301, 27.8.2018.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État - Belgien) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL mot Institut des Comptes nationaux (ICN)

(Mål C-632/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Ekonomisk och monetär politik – Det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen – Förordning (EU) nr 549/2013 – Sektorn offentlig förvaltning – Koncerninternt finansinstitut – Begrepp – Bolag som erbjuder hushåll med låg eller medelstor inkomst hypotekslån under kontroll av en offentlig förvaltningsenhet)

(2019/C 413/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Motpart: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Domslut

- 1) Bestämmelserna i bilaga A till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen ska tolkas så, att det, för att avgöra om en separat institutionell enhet som står under en offentlig förvaltningsenhets kontroll ska hänföras till sektorn offentlig förvaltning i den mening som avses i det reviderade europeiska nationalräkenskapssystem som infördes genom denna förordning, när den uppvisar kännetecken som är utmärkande för ett koncerninternt finansinstitut, är nödvändigt att undersöka i vilken omfattning enheten står den ekonomiska risken för den verksamhet den bedriver.

- 2) En institutionell enhet, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vars grad av oberoende i förhållande till en offentlig förvaltningsenhet är begränsad genom den nationella lagstiftningen, enligt vilken nämnda institutionella enhet inte har fullt inflytande över sina tillgångar och skulder, eftersom den offentliga förvaltningen dels har ett bestämmande inflytande över den institutionella enhetens tillgångar, dels står en del av den risk som är förenad med dess skulder, kan klassificeras som ett "koncernintern finansinstitut", i den mening som avses i punkterna 2.21–2.23 i bilaga A till förordning nr 549/2013, i den mån den nationella domstolen kan tolka de åtgärder för kontroll som föreskrivs i den nationella lagstiftningen på så sätt att de får till följd att den berörda institutionella enheten inte kan agera oberoende av den offentliga förvaltningen, på grund av att nämnda förvaltning ställer upp villkor för den institutionella enhetens agerande, utan att denna har möjlighet att på eget initiativ påtagligt ändra dessa villkor.

(¹) EUT C 4, 7.1.2019.

Begäran om yttrande framställd av Europaparlamentet i enlighet med artikel 218.11 FEUF

(Yttrande 1/19)

(2019/C 413/21)

Rättegångsspråk: samtliga officiella språk

Sökande

Europaparlamentet (ombud: D. Warin, O. Hrstková Šolcová och A. Neergaard)

Frågor som har ställts till domstolen

- Är artiklarna 82.2 och 84 FEUF adekvata rättsliga grunder för rådets akt om ingående av Istanbulkonventionen på unionens vägar, eller bör akten grunda sig på artiklarna 78.2, 82.2 och 83.1 FEUF och är det nödvändigt eller möjligt att dela upp vart och ett av de båda besluten om undertecknande och om ingående av konventionen med anledning av detta val av rättslig grund?
- Är unionens ingående av Istanbulkonventionen i enlighet med artikel 218.6 FEUF förenligt med fördragen i avsaknad av ett samförstånd mellan samtliga medlemsstater, som ger sitt samtycke till att vara bundna av konventionen?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 9 juli 2019 – DC mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Mål C-522/19)

(2019/C 413/22)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Part(er) i det nationella målet

Kärande DC

Svarande: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Tolkningsfrågor

- 1) Är det förenligt med unionsrätten, och särskilt artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, med beaktande av syftet att skydda konsumenter och användare och den praxis från unionsdomstolarna som utvecklar detta skydd, att Tribunal Supremo i sina domar 44 till 49 av den 23 januari 2019, med avseende på ett oskäligt villkor i ett avtal om hypotekslån som ingåtts med en konsument som inte varit föremål för förhandling, enligt vilket alla kostnader i samband med upprättandet av ett hypotekslån ska betalas av låntagaren, som ett otvetydigt kriterium fastställer att de olika belopp som det oskäliga och ogiltigförklarade villkoret omfattar ska fördelas mellan den bank som beviljat lånet och konsumenten i egenskap av låntagare, i syfte att begränsa återbetalningen av de belopp som på felaktiga grunder har betalats enligt nationell lagstiftning?

Är det förenligt med unionsrätten, och särskilt artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG, av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, med beaktande av syftet att skydda konsumenter och användare och den praxis från unionsdomstolarna som utvecklar detta skydd, att Tribunal Supremo gör en kompletterande tolkning av ett villkor som är ogiltigt på grund av att det är oskäligt, när upphävandet av detta villkor och dess verkningar inte påverkar hypotekslånets bestånd?

- 2) Dessutom önskas svar på följande fråga, som ställs mot bakgrund av artikel 394 Ley de Enjuiciamiento Civil (civilprocesslagen) som fastställer att den förlorande parten ska betala den vinnande partens rättegångskostnader: När ett oskäligt villkor om kostnader ogiltigförklaras men följderna av denna ogiltigförklaring begränsar sig till att nämnda kostnader fördelas mellan parterna, kan det då anses strida mot unionsrättens effektivitetsprincip och principen om att ogiltiga villkor inte är bindande att talan anses endast delvis vinna bifall i domen, och kan detta förstås så, att det har en omvänd avskräckande effekt som lämnar konsumenters och användares legitima intressen oskyddade?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 9 juli 2019 – ED mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Mål C-523/19)

(2019/C 413/23)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Parter i det nationella målet

Klagande/Sökande: ED

Motpart/Svarande: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

- 1) Är det förenligt med unionsrätten, och särskilt artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, med beaktande av syftet att skydda konsumenter och användare och den praxis från unionsdomstolarna som utvecklar detta skydd, att Tribunal Supremo i sina domar 44 till 49 av den 23 januari 2019, med avseende på ett oskäligt villkor i ett avtal om hypotekslån som ingåtts med en konsument som inte varit föremål för förhandling, enligt vilket alla kostnader i samband med upprättandet av ett hypotekslån ska betalas av låntagaren, som ett otvetydigt kriterium fastställer att de olika belopp som det oskäliga och ogiltigförklarade villkoret omfattar ska fördelas mellan den bank som beviljat lånet och konsumenten i egenskap av låntagare, i syfte att begränsa återbetalningen av de belopp som på felaktiga grunder har betalats enligt nationell lagstiftning?

Är det förenligt med unionsrätten, och särskilt artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG, av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, med beaktande av syftet att skydda konsumenter och användare och den praxis från unionsdomstolarna som utvecklar detta skydd, att Tribunal Supremo gör en kompletterande tolkning av ett villkor är ogiltigt på grund av att det är oskäligt, när upphävandet av detta villkor och dess verkningar inte påverkar hypotekslånets bestånd?

- 2) Dessutom önskas svar på följande fråga, som ställs mot bakgrund av artikel 394 i Ley de Enjuiciamiento Civil (nedan kallad "civilprocesslagen") som fastställer att den förlorande parten ska betala den vinnande partens rättegångskostnader: När ett oskäligt villkor om kostnader ogiltigförklaras men följderna av denna ogiltigförklaring begränsar sig till att nämnda kostnader fördelas mellan parterna, kan det då anses strida mot unionsrättens effektivitetsprincip och principen om att ogiltiga villkor inte är bindande att talan anses endast delvis vinna bifall i domen, och kan detta förstås så, att det har en omvänd avskräckande effekt som lämnar konsumenters och användares legitima intressen oskyddade?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 9 juli 2019 – HG och IH mot Bankia S.A.

(Mål C-527/19)

(2019/C 413/24)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Parter i det nationella målet

Klagande: HG och IH

Motpart: Bankia S.A.

Tolkningsfrågor

- 1) Är det förenligt med unionsrätten, och särskilt artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, ⁽¹⁾ med beaktande av syftet att skydda konsumenter och användare och den praxis från unionsdomstolarna som utvecklar detta skydd, att Tribunal Supremo i sina domar 44 till 49 av den 23 januari 2019, med avseende på ett oskäligt villkor i ett avtal om hypotekslån som ingåtts med en konsument som inte varit föremål för förhandling, enligt vilket alla kostnader i samband med upprättandet av ett hypotekslån ska betalas av låntagaren, som ett otvetydigt kriterium fastställer att de olika belopp som det oskäliga och ogiltigförklarade villkoret omfattar ska fördelas mellan den bank som beviljat lånet och konsumenten i egenskap av låntagare, i syfte att begränsa återbetalningen av de belopp som på felaktiga grunder har betalats enligt nationell lagstiftning?

Är det förenligt med unionsrätten, och särskilt artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG, av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, med beaktande av syftet att skydda konsumenter och användare och den praxis från unionsdomstolarna som utvecklar detta skydd, att Tribunal Supremo gör en kompletterande tolkning av ett villkor som är ogiltigt på grund av att det är oskäligt, när upphävandet av detta villkor och dess verkningar inte påverkar hypotekslånets bestånd?

- 2) Dessutom önskas svar på följande fråga, som ställs mot bakgrund av artikel 394 i Ley de Enjuiciamiento Civil (civilprocesslagen) som fastställer att den förlorande parten ska betala den vinnande partens rättegångskostnader: När ett oskäligt villkor om kostnader ogiltigförklaras men följderna av denna ogiltigförklaring begränsar sig till att nämnda kostnader fördelas mellan parterna, kan det då anses strida mot unionsrättens effektivitetsprincip och principen om att ogiltiga villkor inte är bindande att talan anses endast delvis vinna bifall i domen, och kan detta förstås så, att det har en omvänd avskräckande effekt som lämnar konsumenters och användares legitima intressen oskyddade?

⁽¹⁾ EGT L 95, 1993, s. 29.

Överklagande ingett den 30 juli 2019 av Holzer y Cia, SA de CV av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 23 maj 2019 i de förenade målen T-3/18 och T-4/18: Holzer y Cia mot EUIPO - Annco

(Mål C-582/19 P)

(2019/C 413/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Holzer y Cia, SA de CV (ombud: N.A. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Annco, Inc.

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 22 oktober 2019 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Holzer y Cia SA ska bära sina rättegångskostnader

Överklagande ingett den 1 augusti 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 11 juni 2019 i mål T-138/18, De Esteban Alonso mot kommissionen

(Mål C-591/19 P)

(2019/C 413/26)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Mongin och J. Baquero Cruz)

Övrig part i målet: Fernando De Esteban Alonso

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara domen av den 11 juni 2019 (T-138/18),
- ogiltigförklara talan i första instans, och
- förplikta Fernando De Esteban Alonso att bära rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Genom den första grunden, att tribunalen har gjort en felaktig bedömning vid den rättsliga kvalificeringen av omständigheterna i förhållande till artikel 4 i kommissionens beslut nr 1999/396, har kommissionen gjort gällande att tribunalen inte borde ha ansett att Fernando De Esteban Alonso ska "likställas" med personer som normativt omfattas av det meddelande som Olaf översände till de franska myndigheterna den 19 mars 2003, eller åtminstone betraktas som personligen involverad i de aktuella händelserna, eftersom han inte omfattades av någon av dessa båda kategorier.

Den andra grunden avser en felaktig tolkning av artikel 9.4 i förordning nr 1073/1999, enligt vilken institutionerna avseende den rapport som Olaf lagt fram ska "vidta de åtgärder, särskilt disciplinära eller rättsliga åtgärder, som resultaten av utredningen påkallar". Kommissionen anser att denna bestämmelse inte ska tolkas *e contrario* på så sätt att den begränsar det utrymme för eget skön som kommissionen åtnjuter vid främjandet av EU:s intressen och, i synnerhet, på så sätt att den utgör hinder för kommissionen att träda in som civilrättslig part och väcka talan vid de nationella myndigheterna närhelst den anser det lämpligt med hänsyn till den information som den innehar, även innan Olaf eventuellt lägger fram utredningsrapport.

Med sin tredje grund, som har framförts i andra hand, har kommissionen gjort gällande att tribunalen i brist på kausalitet inte hade rätt att bifalla skadeståndstalan. Tribunalen har på ett otillbörligt sätt frångått sin praxis enligt vilken det inte finns ett tillräckligt direkt orsaks samband mellan OLAF:s överlämnande av uppgifter till de nationella myndigheterna och den påstådda skadan.

Överklagande ingett den 14 augusti 2019 av Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 6 juni 2019 i mål T-209/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-613/19 P)

(2019/C 413/27)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (ombud: C. Klawitter, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Autec AG

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 24 oktober 2019 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 14 augusti 2019 av Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 6 juni 2019 i mål T-210/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-614/19)

(2019/C 413/28)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (ombud: C. Klawitter, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Autec AG

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 24 oktober 2019 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 16 augusti 2019 – Gestione Fiscalità Locale SpA mot Regione Campania

(Mål C-618/19)

(2019/C 413/29)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Gestione Fiscalità Locale SpA

Motpart: Regione Campania

Tolkningsfrågan

Utgör [unionsrätten] och, i synnerhet, principen om fri rörlighet för tjänster och om maximal konkurrens på området för offentlig upphandling av tjänster, hinder för en regional bestämmelse såsom artikel 1 121 i regionen Kampaniens lag nr 16 av den 7 augusti 2014 enligt vilken det är tillåtet att direkt och utan anbudsförfarande tilldela ACI [ett tjänstekontrakt] avseende förvaltning av bilskatter i regionen Kampanien?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 3 september 2019 – brottmål mot IR

(Mål C-649/19)

(2019/C 413/30)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

IR

Tolkningsfrågor

Gäller den tilltalade personens rättigheter enligt artiklarna 4 (i synnerhet rätten enligt artikel 4.3), 6.2 och 7.1 i direktiv 2012/13⁽¹⁾ för en person som anhållits till följd av en europeisk arresteringsorder?

Om svaret på fråga 1 är jakande: Ska artikel 8 i rambeslut 2002/584 tolkas så, att det är tillåtet att ändra innehållet i den europeiska arresteringsordern i fråga om formuläret i bilagan, i synnerhet genom införande av ny text i detta formulär i fråga om rättigheterna för den eftersökta personen gentemot de rättsliga myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten, för angripande av den nationella och den europeiska arresteringsordern?

Om svaret på fråga 2 är nekande: Är det förenligt med skäl 12 och artikel 1.3 i rambeslut 2002/584/RIF, med artiklarna 4, 6.2 och 7.1 i direktiv 2012/13/EU samt med artiklarna 6 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) om en europeisk arresteringsorder utfärdas med ett exakt iakttagande av formuläret i bilagan (det vill säga utan att informera den eftersökta personen om dennes rättigheter gentemot den utfärdande rättsliga myndigheten) och den utfärdande rättsliga myndigheten utan dröjsmål, efter det att den fått kännedom om anhållandet av den eftersökta personen, informerar denne om hans rättigheter och till vederbörande översänder de relevanta handlingarna?

Är rambeslut 2002/584 giltigt om det inte finns något annat rättsmedel för att trygga rättigheterna för en person som anhållits till följd av en europeisk arresteringsorder enligt artikel 4, i synnerhet rätten enligt artiklarna 4.3, 6.2 och 7.1 i direktiv 2012/13/EU?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 142, 2012, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 10 september 2019 – ”Skonis ir kvapas” UAB mot Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Mål C-674/19)

(2019/C 413/31)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i det nationella målet

Klagande: ”Skonis ir kvapas” UAB

Motpart: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 2.2 i rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror⁽¹⁾ tolkas så, att vattenpipstobak, såsom den som är aktuell i detta fall (det vill säga som består av tobak (till högst 24 procent), sockersirap, glycerin, aromämnen och konserveringsmedel), ska anses ”delvis bestå... av andra ämnen än tobak” vid tillämpningen av denna bestämmelse?
- 2) Ska artikel 5.1 i direktiv 2011/64/EU, inbegripet i de fall där denna ska läsas jämförd med artikel 2.2 i samma direktiv, tolkas så, att när den tobak som ingår i en blandning som är avsedd att rökas – i detta fall vattenpipstobak (den omtvistade produkten i det mål som är föremål för prövning) – uppfyller kriterierna i artikel 5.1 i direktiv 2011/64/EU, ska hela blandningen anses utgöra röktobak, oavsett de övriga ämnen som ingår i blandningen?
- 3) Om fråga 2 besvaras nekande, ska artikel 2.2 och/eller artikel 5.1 i direktiv 2011/64/EU tolkas så, att hela den omtvistade produkten, såsom den som är aktuell i det nationella målet, som tillverkas genom att blanda finskuren tobak med annan vätska och normalt finfördelade ämnen (sockersirap, glycerin, aromämnen och konserveringsmedel) ska betraktas som röktobak vid tillämpningen av detta direktiv?
- 4) Om fråga 2 besvaras nekande och frågorna 1 och 3 besvaras jakande, ska bestämmelserna i nummer 2403 i Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1006/2011 av den 27 september 2011, kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 927/2012 av den 9 oktober 2012, kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1001/2013 av den 4 oktober 2013, och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1101/2014 av den 16 oktober 2014, tolkas så, att beståndsdelar i vattenpipstobak såsom 1) sockersirap, 2) aromämnen, och/eller 3) glycerin, inte ska anses utgöra ”tobaksersättning”?

⁽¹⁾ EUTL 176, 2011, s. 24.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 17 september 2019 –
mk advokaten GbR mot MBK Rechtsanwälte**

(Mål C-684/19)

(2019/C 413/32)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: mk advokaten GbR

Motpart: MBK Rechtsanwälte

Tolkningsfråga

Om tredje man är angiven i ett omnämmande som har offentliggjorts på en webbplats och som innehåller ett kännetecken som är identiskt med ett varumärke, ska denna tredje man i så fall anses använda sig av varumärket i den mening som avses i artikel 5.1 i direktiv 2008/95/EG ⁽¹⁾ i de fall då omnämmandet inte har lagts upp där av denna tredje man, utan hämtats av webbplatsoperatören från ett annat omnämmande, som tredje man har lagt upp på ett sätt som innebär intrång i varumärket?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, 2008, s. 25).

Talan väckt den 20 september 2019 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-704/19)

(2019/C 413/33)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Stromsky och P. Němečková)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 288 fjärde stycket FEUF samt artiklarna 3 och 4 i kommissionens beslut (EU) 2016/1385 av den 1 oktober 2014 om det statliga stöd SA.27408 (C 24/10) (f.d. NN 37/10, f.d. CP 19/09) som Kastilien-La Manchas myndigheter har genomfört till förmån för utbyggnad av digital markbunden television i avlägsna och mindre urbaniserade områden i Kastilien-La Mancha ⁽¹⁾ (offentliggjort i EUT L 222, av den 17 augusti 2016, s. 52), genom att underlåta att inom angivna frister vidta alla nödvändiga åtgärder för att från den principiella stödmottagaren Telecom Castilla- La Mancha S.A. återkräva det statliga stöd som förklarats vara oförenligt med den inre marknaden i artikel 1 i detta beslut, genom att inte bekräfta att samtliga pågående utbetalningar av detta stöd har avbrutits och genom att inte inom den angivna fristen ha meddelat kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att efterleva beslutet, samt

— förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Konungariket Spanien har inte tillämpat beslutet inom den frist som anges i artikel 4.2 och 4.3 i detta beslut.

Konungariket Spanien har underlåtit att återkräva det totala stödbeloppet från den främsta stödmottagaren, Telecom Castilla-La Mancha, S.A. Konungariket Spanien har inte bekräftat att samtliga pågående utbetalningar har avbrutits efter antagandet av beslutet. Den omständigheten att de stödbelopp som är föremål för beslutet, vilka Telecom CLM har beviljats, inte har återkrävts i sin helhet och att det saknas trovärdig bevisning för att samtliga pågående utbetalningar har avbrutits utgör ett åsidosättande av Spaniens skyldigheter enligt artikel 3 i beslutet.

Konungariket Spanien har underlåtit att inom den angivna fristen delge kommissionen den efterfrågade informationen gällande verkställandet av beslutet, vilket krävs enligt artikel 4.3 och 4.4 i detta beslut.

(¹) EUT 2016, L 222, s. 52

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 25 september 2019 – Von Aschenbach & Voss GmbH mot Hauptzollamt Duisburg

(Mål C-708/19)

(2019/C 413/34)

Rättegångsspråk: tyskland

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: Von Aschenbach & Voss GmbH

Motpart: Hauptzollamt Duisburg

Tolkningsfrågor

1. Är artikel 1.1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/271 av den 16 februari 2017 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som införts genom rådets förordning (EG) nr 925/2009 på import av viss aluminiumfolie med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av obetydligt ändrad viss aluminiumfolie (¹) (genomförandeförordning nr 2017/271) ogiltig, eftersom den strider mot artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (²) (förordning 2016/1036) genom att bestämmelsen utvidgar den antidumpningstull som infördes genom kommissionens genomförandeförordning (EU) av den 17 december 2015 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på viss aluminiumfolie med

ursprung i Folkrepubliken Kina och om avslutande av förfarandet beträffande import av viss aluminiumfolie med ursprung i Brasilien till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009⁽¹⁾ (genomförandeförordning nr 2015/2384) för hushållsaluminium till att även omfatta aluminiumfolie för vidare förädling och endast föreskriver en befrielse från antidumpningstullen för sådan aluminiumfolie enligt villkoren i artikel 1.4 i genomförandeförordning nr 2017/271?

2. Är artikel 1.1 i genomförandeförordning nr 2017/271 ogiltig, eftersom kommissionen gjorde en uppenbart felaktig bedömning när den antog genomförandeförordning nr 2017/271, då dess antagande att 80 procent av de undersökta produkterna är obetydligt ändrade produkter inte är tillräckligt välgrundat?
3. Är artikel 1.1 i genomförandeförordning nr 2017/271 ogiltig, eftersom kommissionen gjorde en uppenbart felaktig bedömning när den antog genomförandeförordning nr 2017/271, då den inte undersökte slutanvändningen av den importerade aluminiumfolien?

⁽¹⁾ EUT L 40, 2017 s. 51.

⁽²⁾ EUT L 176, 2016, s. 21.

⁽³⁾ EUT L 332, 2015, s. 63.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour constitutionnelle (Belgien) den 27 september 2019 – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL och Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL mot Conseil des ministres

(Mål C-718/19)

(2019/C 413/35)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour constitutionnelle

Parter i det nationella målet

Klagande: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL och Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL

Motpart: Conseil des ministres

Tolkningsfrågor

- 1) Ska unionsrätten, och närmare bestämt artiklarna 20 och 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken liknande bestämmelser tillämpas på unionsmedborgare och deras familjemedlemmar som de bestämmelser som, vad gäller tredjelandsmedborgare, följer av införlivandet av artikel 7.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, det vill säga bestämmelser som gör det möjligt att utsätta unionsmedborgare eller deras familjemedlemmar för förebyggande åtgärder för att undvika all risk för avvikande under den tidsfrist som de har beviljats för att lämna landet till följd av ett beslut om återkallande av uppehållsrätt på grund av hänsyn till allmän ordning, eller under en förlängning av denna frist?

- 2) Ska unionsrätten, och närmare bestämt artiklarna 20 och 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning som innebär att en bestämmelse ska tillämpas på unionsmedborgare och deras familjemedlemmar som inte har rättat sig efter ett beslut om återkallande av uppehållsrätt på grund av hänsyn till allmän ordning eller säkerhet, som är identisk med den bestämmelse som tillämpas på tredjelandsmedborgare i samma situation vad gäller längsta möjliga försvarsperiod, nämligen åtta månader?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 1 oktober 2019 – brottmål mot HP

(Mål C-724/19)

(2019/C 413/36)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

HP

Tolkningsfrågor

Är en bestämmelse i nationell rätt (artikel 5.1 siffran 1 i Zakon za Evropeyskata zapoved za razsledvane (lagen om europeisk utredningsorder)), enligt vilken åklagaren under skedet före rättegången i ett straffrättsligt förfarande är behörig myndighet för utfärdande av en europeisk utredningsorder rörande överföring av trafik- och lokaliseringssuppgifter i samband med telekommunikation, medan det i liknande nationella ärenden är domstolen som är behörig myndighet i detta avseende, förenlig med artikel 2 c i) i direktiv 2014/41⁽¹⁾ och med likvärdighetsprincipen?

Ska erkännandet från den behöriga myndigheten (åklagare eller utredningsdomare) i den verkställande staten av en sådan europeisk utredningsorder anses ersätta det domstolsbeslut som krävs enligt den utfärdande statens nationella rätt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (EUT L 130, 2014, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Senāts) (Lettland) den 7 oktober 2019 – Euromin Holdings (Cyprus) Limited mot Finanšu un kapitāla tirgus komisij

(Mål C-735/19)

(2019/C 413/37)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i det nationella målet

Klagande i första instans (klagande i högsta instans): Euromin Holdings (Cyprus) Limited

Motpart i första instans (klagande i högsta instans): Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Tolkningsfrågor

- 1) Är en nationell lagstiftning som föreskriver att aktiepriset vid ett obligatoriskt erbjudande om återköp ska beräknas genom att det berörda bolagets nettotillgångar (inklusive innehav utan bestämmande inflytande – minoritetsinnehav) divideras med antalet emitterade aktier, förenlig med en riktig tillämpning av artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden? ⁽¹⁾
- 2) Om svaret på den första tolkningsfrågan är nekande, det vill säga om det berörda bolagets nettotillgångar inte ska innefatta innehav utan bestämmande inflytande eller minoritetsinnehav, kan då en metod för att fastställa aktiepriset där det är nödvändigt att använda sig av en tolkningsmetod – teleologisk tolkning – för att förstå den, anses vara tydligt fastställd, i den mening som avses i artikel 5.4 andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden?
- 3) Är en lagstiftning som föreskriver att det högsta priset av följande tre möjliga varianter ska väljas, förenlig med artikel 5.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden, det vill säga med fastställandet av ett skäligt pris:
 - 1) Det pris till vilket budgivaren eller personer som handlar i samförstånd med budgivaren förvärvat aktierna i det berörda bolaget under de 12 föregående månaderna. Vid förvärv av aktier till olika priser, ska återköpspriset utgöras av det högsta av förvärvspriset för aktierna under de 12 månader som föregick den lagstadgade skyldigheten att lägga fram ett erbjudande om återköp.
 - 2) Det vägda genomsnittliga priset för aktien på den reglerade marknaden eller på den multilaterala handelsplattform som haft störst mängd transaktioner med aktierna i fråga under de senaste 12 månaderna. Det vägda genomsnittliga priset för aktien ska beräknas på grundval av de 12 närmast föregående månaderna före uppkomsten av den lagstadgade skyldigheten att lägga fram ett återköpserbjudande.
 - 3) Det värdet på aktien som beräknas genom att dividera det berörda bolagets nettotillgångar med antalet emitterade aktier. Nettotillgångarna ska beräknas genom att egna aktier och skulder dras av från summan av tillgångsposterna. Om det berörda bolaget har aktier med olika nominella värden, ska nettotillgångarna divideras i förhållande till den andel som varje nominellt värde för aktien har i aktiekapitalet vid beräkningen av aktiens värde?

- 4) Om den beräkningsmetod som fastställts i den nationella rätten med stöd av det utrymme för skönsmässig bedömning som [medlemsstaterna] ges enligt artikel 5.4 andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden leder till ett högre pris än priset i artikel 5.4 första stycket, är det då förenligt med direktivets syfte att det högsta priset alltid ska väljas?
- 5) Om en enskild vållas skada på grund av en felaktig tillämpning av unionsrätten, får då den nationella rätten föreskriva en begränsning av skadeståndet för den skadan om denna begränsning tillämpas på samma sätt på skador som uppkommit på grund av en felaktig tillämpning av den nationella rätten som på skador som uppkommit på grund av en felaktig tillämpning av unionsrätten?
- 6) Ger de bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden som är tillämpliga i förevarande mål rättigheter för enskilda, det vill säga är villkoret för att det ska uppstå skadeståndsansvar för staten uppfyllt?

(¹) EUT L 142, 2004, s. 12.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Senāts) (Lettland) den 7 oktober 2019 – ZS "Plaukti" mot Lauku atbalsta dienests

(Mål C-736/19)

(2019/C 413/38)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i det nationella målet

Klagande: ZS "Plaukti"

Motpart: Lauku atbalsta dienests

Tolkningsfrågor

1. Är artikel 16.5 tredje stycket i kommissionens förordning (EU) nr 65/2011 av den 27 januari 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 vad gäller kontroller och tvärvillkor i samband med stöd för landsbygdsutveckling (¹) tillämplig i ett fall där sökanden inte har uppfyllt kraven rörande slagning av den areal för vilken denne har ansökt om stöd för bevarande av den biologiska mångfalden på betesmark (ett krav som går längre än de bindande minimikrav som föreskrivs i artikel 39.3 i förordning nr 1698/2005), (²) utan att det finns någon uppgift om ändring av grödgrupp?
2. Får den påföljd som föreskrivs i artikel 16.5 tredje stycket i kommissionens förordning (EU) nr 65/2011 av den 27 januari 2011 åläggas samtidigt som den påföljd som föreskrivs i artikel 18.1 a i förordning nr 65/2011 för en och samma överträdelse?

3. Utgör artiklarna 4 och 6 i rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009, ^(?) jämförda med artikel 39.3 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005, hinder för en nationell lagstiftning som föreskriver att ett och samma krav kan utgöra ett bindande minimikrav (villkor) och samtidigt ålägga strängare krav än de bindande minimikraven (krav för utbetalning av stöd för miljövänligt jordbruk)?

⁽¹⁾ EUT L 25, 2011, s. 5.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 277, 2005, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 2009, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal administratif de Montreuil (Frankrike) den 7 oktober 2019 – Bank of China Limited mot Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Mål C-737/19)

(2019/C 413/39)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal administratif de Montreuil

Parter i det nationella målet

Klagande: Bank of China Limited

Motpart: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Tolkningsfrågor

1. Är lösningarna i domen av den 24 januari 2019, *Morgan Stanley & Co International plc/Ministre de l'Économie et des Finances*, C-165/17, tillämpliga i det fallet att en filial i en medlemsstat genomför dels transaktioner som är föremål för mervärdesskatt, dels utför tjänster till förmån för sitt huvudkontor eller till förmån för andra filialer i ett tredjeland?
2. När en filial som är etablerad i en medlemsstat gör gällande avdragsrätt för utgifter som filialen har haft för att utföra tjänster till förmån för sitt huvudkontor i ett tredjeland, det vill säga export av finansiella tjänster och banktjänster, får den beskattningsbara personen då göra avdrag för mervärdesskatten med stöd av artikel 169 a eller med stöd av artikel 169 c?
3. För det fallet att den första frågan besvaras jakande och filialen får göra avdrag enligt artikel 169 a, på vilket villkor kan banktransaktioner som genomförts av huvudkontoret i ett tredjeland anses vara avdragsgilla om de utförts i den medlemsstat där de utgifter som är belastade med mervärdesskatt uppstod? För det fallet att den första frågan besvaras jakande och filialen får göra avdrag enligt artikel 169 c, på vilka villkor kan köparen anses vara etablerad utanför Europeiska unionen när filialen finns i Europeiska unionen och utgör en enda juridisk enhet tillsammans med huvudkontoret?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 7 oktober 2019 – VK mot An Bord Pleanála**(Mål C-739/19)**

(2019/C 413/40)

Rättegångsspråk: *engelska***Hänskjutande domstol**

Supreme Court

Parter i det nationella målet*Klagande:* VK*Motpart:* An Bord Pleanála**Tolkningsfrågor**

- 1) Är det tillåtet för en medlemsstat att använda sig av den möjlighet som föreskrivs i artikel 5 i direktiv 77/249/EEG ⁽¹⁾ av den 22 mars 1977 i dess ändrade lydelse, och som innebär att medlemsstaterna får uppställa ett krav på att en advokat som företräder en klient inom ramen för ett rättsligt förfarande "arbetar tillsammans med en advokat som praktiserar vid rätten i fråga", under sådana omständigheter där den part som den främmande advokaten önskar företräda i ett sådant förfarande skulle ha rätt att företräda sig själv?
- 2) För det fall att fråga 1 ska besvaras nekande, vilka faktorer ska den nationella domstolen beakta för att avgöra huruvida det är tillåtet att uppställa ett krav på att en främmande advokat ska "arbeta tillsammans med" en irländsk advokat?
- 3) Innebär den omständigheten att det föreskrivs en begränsad skyldighet att "arbeta tillsammans med" en irländsk advokat i enlighet med vad som har redogjorts för ovan en proportionerlig inskränkning i friheten att tillhandahålla advokattjänster, så att den kan motiveras med hänsyn till allmänintresset bestående i behovet av att skydda tjänsteanvändarna och behovet av att säkerställa en god rättsskipning?
- 4) För det fall att fråga 3 ska besvaras jakande, gäller det svaret i samtliga fall och om så inte är fallet, vilka omständigheter ska den nationella domstolen beakta för att avgöra huruvida en sådan skyldighet kan uppställas i ett enskilt fall?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster (EGT L 78, 1977, s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 196).

Begäran om förhandsavgörande framställd av cour d'appel de Paris (Frankrike) den 8 oktober 2019 – Republiken Moldavien mot bolaget Komstroy, som har trätt i stället för bolaget Energoalians**(Mål C-741/19)**

(2019/C 413/41)

Rättegångsspråk: *franska***Hänskjutande domstol**

Cour d'appel de Paris

Parter i det nationella målet

Klagande: Republiken Moldavien

Motpart: Bolaget Komstroy, som har trätt i stället för bolaget Energoalians

Tolkningsfrågor

- Ska artikel 1.6 i energistadgefördraget tolkas så, att en fordran som följer av ett avtal om försäljning av el, där investeraren inte har tillskjutit något kapital i den mottagande staten, kan utgöra en investering i den mening som avses i denna artikel?
- Ska artikel 26.1 i energistadgefördraget tolkas så, att om en investerare från en fördragsslutande part förvärvar en utländsk ekonomisk aktörs fordran mot andra fördragsslutande stater utgör detta en investering?
- Ska artikel 26.1 i energistadgefördraget tolkas så, att en fordran från en investerare, som följer av ett avtal om försäljning av el som levereras vid gränsen till den mottagande staten kan utgöra en investering som görs inom en annan fördragsslutande parts område, utan att investeraren bedriver någon som helst ekonomisk verksamhet på sistnämnda parts territorium?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 10 oktober 2019 – PH, OI mot Eurobank Bulgaria AD

(Mål C-745/19)

(2019/C 413/42)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Parter i det nationella målet

Klagande: PH, OI

Motpart: Eurobank Bulgaria AD

Tolkningsfrågor

- 1) Får den nationella domstolen, om det framkommer att ett villkor om ensidig ändring av räntesatsen i ett kreditavtal mellan en näringsidkare och en konsument är oskäligt, utgå från att räntan enligt avtalet fastställdes till en viss räntesats vid den tidpunkt då lånet betalades ut (trots att det ursprungliga avtalet angav motsatsen)?
 - 2) Om den första frågan ska besvaras nekande: Får den nationella domstolen, när det föreligger ett oskäligt villkor, enligt vilket den avtalsenliga rörliga räntesatsen inte fastställs enligt en lagenlig metod, över huvud taget utdöma ränta?
 - 3) Hur påverkar det svaret på de två första frågorna att konsumenten under loppet av återbetalningen av lånet godtog tillämpning av en metod för att fastställa räntesatsen som inte utgör ett oskäligt avtalsvillkor?
-

Talan väckt den 23 oktober 2019 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike**(Mål C-787/19)**

(2019/C 413/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Jokubauskaitė och M. Wasmeier, Bevollmäktigte)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 73 samt artiklarna 306–310 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾ genom att resetjänster som tillhandahålls beskattningsbara personer och som de använder inom ramen för sina företag inte omfattas av mervärdesskattebestämmelserna för resebyråer och genom att resebyråer, i den mån som dessa specialbestämmelser är tillämpliga på dem, ges möjlighet att schablonmässigt fastställa beskattningsunderlaget för olika tjänstekategorier och för samtliga tjänster som tillhandahålls under en viss beskattningsperiod.
- förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden gör gällande att de bestämmelser för fastställelse av mervärdesskatt för resetjänster som gäller i Österrike är oförenliga med direktiv 2006/112. Artiklarna 306–310 i direktivet innehåller en särskild ordning för resebyråer. Enligt denna ordning ska de tjänster som resebyrån tillhandahåller sina kunder anses som ett enda tillhandahållande av tjänster. I österrikisk rätt frångås dessa bestämmelser på ett otillåtet sätt.

Sökanden gör för det första gällande att det inte är tillåtet att utesluta beskattningsbara personer som använder resetjänster inom ramen för sina företag från tillämpningen av den särskilda ordningen för resebyråer. EU-domstolen slog i sin dom av den 26 september 2013, kommissionen/Spanien (C-189/11, EU:C:2013: 587) fast att nämnda särskilda ordning inte endast ska tillämpas med avseende på tjänster som tillhandahålls slutkonsumenter utan även med avseende på beskattningsbara företagare. Medlemsstaterna har inte rätt att begränsa tillämpningen till att avse förstnämnda personer. Det slog EU-domstolen fast ytterligare en gång i dom av den 8 februari 2018, kommissionen/Tyskland (C-380/16, EU:C:2018:76).

För det andra anför sökanden att den österrikiska beräkningsmetoden för mervärdesskatt inte är förenlig med direktiv 2006/112. Enligt artikel 73 samt artiklarna 306–310 i detsamma ska beskattningsunderlaget fastställas för varje resa för sig. Enligt österrikisk rätt ska det däremot göras en schablonmässig beräkning av vinstmarginalen för vissa tjänstekategorier eller för samtliga resor under en viss tidsperiod. I nämnda domar fann EU-domstolen även att detta slag av schablonisering inte är förenlig med unionens mervärdesskatte-system.

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

Talan väckt den 25 oktober 2019 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen**(Mål C-791/19)**

(2019/C 413/44)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Banks, H. Krämer, S. L. Kalėda)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt 19.1 andra stycket FEU genom att

- tillåta att innehållet i ett rättsligt avgörande blir föremål för ett disciplinärt förfarande gentemot domare vid allmänna domstolar (artikel 107.1 i lagen om allmänna domstolars organisation samt artikel 97.1 och 97.3 i lagen om högsta domstolen),
- underlåta att säkerställa oberoendet och opartiskheten av den disciplinära avdelningen vid högsta domstolen, på vilken det ankommer att överpröva beslut i disciplinära förfaranden gentemot domare (artiklarna 3.5, 27 och 73 § 1 i lagen om högsta domstolen, jämförd med artikel 9a i lagen om det nationella domstolsrådet),
- tillerkänna ordföranden vid högsta domstolens disciplinära avdelning befogenhet att skönsmässigt utse behörig domstol för disciplinära förfaranden i första instans i mål gällande domare vid allmänna domstolar (artiklarna 110 § 3 och 114 § 7 i lagen om allmänna domstolars organisation), och sålunda underlåta att säkerställa att dessa disciplinära förfaranden prövas av en domstol "inrättad genom lag", samt
- tillerkänna justitieministern behörighet att utse en representant för disciplinära frågor vid justitieministeriet (artikel 112b i lagen om allmänna domstolars organisation) och således underlåta att säkerställa att disciplinära förfaranden gentemot domare vid allmänna domstolar prövas inom rimlig tid genom att föreskriva att rättsakter avseende tillsättningen av ett ombud och att dennes hantering av försvaret inte medför att det disciplinära förfarandet vilandeförklaras (artikel 113a i lagen om allmänna domstolars organisation) och att rättegången fortgår trots att svaranden eller dennes ombud är frånvarande med giltiga skäl (artikel 115a § 3 i lagen om allmänna domstolars organisation), och sålunda underlåta att säkerställa rätten till försvar,
- och att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt 267 andra och tredje stycket FEUF genom att
- tillåta att domstolars rätt att hänskjuta frågor till EU-domstolen för ett förhandsavgörande begränsas av risken för att ett disciplinärt förfarande inleds, samt
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Vad gäller åsidosättandet av artikel 19.1 FEU har kommissionen för det första anfört att de angripna bestämmelserna innebär att i) innehållet i rättsliga beslut kan bli föremål för ett disciplinärt förfarande, (ii) inte säkerställer oberoendet och opartiskheten av högsta domstolens disciplinära avdelning, vilken är den enhet som har behörighet att överpröva beslut avseende disciplinära förfaranden, (iii) innebär att ordföranden vid högsta domstolens disciplinära avdelning tillerkänns befogenhet att skönsmässigt utse behörig domstol i första instans vad avser disciplinära förfaranden gentemot domare vid de allmänna domstolarna och därmed underlåter att säkerställa att disciplinära förfaranden prövas av en domstol "inrättad genom lag", (iv) inte säkerställer att disciplinära förfaranden gentemot domare vid de allmänna domstolarna prövas inom rimlig tid, och således innebär att dessa domares rätt till försvar inte säkerställs.

Vad gäller åsidosättandet av artikel 267 FEUF har kommissionen för det andra anfört att de angripna nationella bestämmelserna innebär att domstolars rätt att hänskjuta frågor till EU-domstolen för ett förhandsavgörande begränsas av risken för att ett disciplinärt förfarande inleds.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mot kommissionen

(Mål T-586/14 RENV) ⁽¹⁾

(Dumpning – Import av solfångarglas med ursprung i Kina – Artikel 2.7 b och c i förordning (EG) nr 1225/2009 (nu artikel 2.7 b och c i förordning (EU) 2016/1036) – Ställning som företag som är verksamt under marknadsekonomiska förhållanden – Begreppet ”betydande snedvridning av företagets tillverkningskostnader och ekonomiska situation” – Skattefördelar – Uppenbart oriktig bedömning)

(2019/C 413/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Kina) (ombud: advokaten Y. Melin)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och T. Maxian Rusche)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (Tschernitz, Tyskland) (ombud: advokaten R. MacLean)

Saken

Angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 470/2014 av den 13 maj 2014 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solfångarglas med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 142, 2014, s. 1, och rättelse EUT L 253, 2014, s. 4).

Domslut

- 1) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 470/2014 av den 13 maj 2014 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solfångarglas med ursprung i Folkrepubliken Kina ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd:s rättegångskostnader, med undantag för de kostnader som har samband med interventionen.
- 3) GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd:s rättegångskostnader i anledning av interventionen.

⁽¹⁾ EUT C 372, 20.10.2014.

Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Luxemburg och Fiat Chrysler Finance Europe mot kommissionen**(Förenade målen T-755/15 och T-759/15) ⁽¹⁾****(Statligt stöd – Stöd som genomförts av Luxemburg – Beslut i vilket det slås fast att stödet är oförenligt med den inre marknaden och olagligt och det förordnas om att stödet ska återkrävas – Förhandsbesked (tax ruling) – Fördel – Principen om marknadsmässiga villkor – Selektiv karaktär – Presumtion – Begränsning av konkurrensen – Återkrav)**

(2019/C 413/46)

Rättegångsspråk: franska och engelska

Parter

Sökande i mål T-755/15: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: inledningsvis D. Holderer och T. Uri, därefter T. Uri, biträdda av, inledningsvis advokaterna D. Waelbroeck, S. Naudin och A. Steichen, därefter advokaterna D. Waelbroeck och A. Steichen)

Sökande i mål T-759/15: Fiat Chrysler Finance Europe (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: J. Rodríguez, solicitor samt advokaterna G. Maisto och M. Engel)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P.-J. Loewenthal och B. Stromsky)

Part som har intervenerat till stöd för sökandena: Irland (ombud i mål T-755/15, inledningsvis E. Creedon, G. Hodge och A. Joyce, därefter G. Hodge, M. Browne och A. Joyce, avslutningsvis A. Joyce och J. Quaney, biträdda av P. Gallagher, M. Collins, SC, B. Doherty och S. Kingston, barristers, och i mål T-759/15, inledningsvis E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan och A. Joyce, därefter G. Hodge, K. Duggan, M. Browne och A. Joyce, avslutningsvis A. Joyce och J. Quaney, biträdda av M. Collins, P. Gallagher, SC, S. Kingston och B. Doherty, barristers)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2016/2326 av den 21 oktober 2015 om det statliga stöd SA.38375 (f.d.2014/NN) som Storhertigdömet Luxemburg har genomfört till förmån för Fiat (EUT L 351, 2016, s. 1).

Domslut

- 1) Målen T-755/15 och T-759/15 förenas med avseende på domen.
- 2) Talan i båda målen ogillas.
- 3) Storhertigdömet Luxemburg ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen i mål T-755/15.
- 4) Fiat Chrysler Finance Europe ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för kommissionen i mål T-759/15.
- 5) Irland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 59, 15.2.2016.

Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Nederländerna m.fl. mot kommissionen**(Målen T-760/15 och T-636/16) ⁽¹⁾**

(Statligt stöd – Stöd som genomförts av Nederländerna – Beslut enligt vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och olagligt samt enligt vilket stödet ska återbetalas – Förhandsbesked i skattefrågor (tax ruling) – Internprissättning – Beräkningen av beskattningsunderlaget – Armlängdsprincipen – Fördel – Referenssystemet – Medlemsstaternas självbestämmande i skattemässiga och förfarandemässiga frågor)

(2019/C 413/47)

Rättegångsspråk: nederländska och engelska

Parter

Sökande i mål T-760/15: Kungariket Nederländerna (ombud: inledningsvis M. Bulterman, B. Koopman, M. de Ree och M. Noort, därefter M. Bulterman, M. de Ree och M. Noort)

Sökande i mål T-636/16: Starbucks Corp. (Seattle, Washington, Förenta staterna), Starbucks Manufacturing Emea BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna S. Verschuur, M. Petite och M. Stroungi)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud i mål T-760/15: inledningsvis P-J. Loewenthal och B. Stromsky, därefter P-J. Loewenthal och F. Tomat, och i mål T-636/16: P-J. Loewenthal och F. Tomat)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden i mål T-760/15: Irland (ombud: inledningsvis E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan och A. Joyce, därefter G. Hodge, A. Joyce, K. Duggan, M. Browne och J. Quaney, biträdda av M. Collins, P. Gallagher, SC, samt B. Doherty och S. Kingston, barristers)

Saken

Talan med stöd av 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2017/502 av den 21 oktober 2015 om det statliga stöd SA.38374 (2014/C f.d. 2014/NN) som Nederländerna har genomfört till förmån för Starbucks (EUT L 83, 2017, s. 38).

Domslut

- 1) Målen T-760/15 och T-636/16 förenas vad gäller domen.
- 2) Kommissionens beslut (EU) 2017/502 av den 21 oktober 2015 om det statliga stöd SA.38374 (2014/C f.d. 2014/NN) som Nederländerna har genomfört till förmån för Starbucks ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ EUT C 59, 15.2.2016.

Tribunalens dom av den 24 september 2019 – HSBC Holdings m.fl. mot kommissionen(Mål T-105/17) ⁽¹⁾

(Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Sektorn för räntederivat i euro – Beslut i vilket en överträdelse konstateras av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet – Manipulation av interbankreferensräntorna i Euribor – Uthytte av konfidentiella uppgifter – Konkurrensbegränsning genom syfte – En enda, fortlöpande överträdelse – Böter – Grundbelopp – Försäljningsvärde – Artikel 23.2 a i förordning (EG) nr 1/2003 – Motiveringsskyldighet)

(2019/C 413/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: HSBC Holdings plc (London, Förenade kungariket), HSBC Bank plc (London), HSBC France (Paris, Frankrike) (ombud: K. Bacon, QC, D. Bailey, barrister, M. Simpson, solicitor, och advokaterna Y. Anselin och C. Angeli)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Farley, B. Mongin och F. van Schaik, assisterad av B. Lask, barrister)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF med yrkande dels om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2016) 8530 final av den 7 december 2016 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives), dels om ändring av det bötesbelopp som sökandena ålagts.

Domslut

- 1) Artikel 2 b i kommissionens beslut C(2016) 8530 final av den 7 december 2016 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives) ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc och HSBC France ska bära sina egna respektive rättegångskostnader.
- 4) Europeiska kommissionen ska bära sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 112, 10.4.2017

Tribunalens dom av den 20 september 2019 – FVE Holýšov I m.fl.mot kommissionen(Mål T-217/17) ⁽¹⁾

(Statligt stöd – Marknaden för el producerad från förnybara energikällor – Åtgärder genom vilka det fastställs ett minimiåterköpspris eller genom vilka producenter av sådan el ges en bonus – Ändring av de ursprungliga åtgärderna – Beslut meddelat efter det preliminära granskningsförfarandet, i vilket stödordningen förklaras vara förenlig med den inre marknaden – Artikel 107.3 c FEUF – Stödmottagare och aktieägare i stödmottagare – Berättigade förväntningar – Statliga medel – Kommissionens befogenhet att granska åtgärdernas förenlighet med andra unionsbestämmelser än dem som avser statligt stöd)

(2019/C 413/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: FVE Holýšov I s. r. o. (Prag, Tjeckien) och de 27 andra sökande som är förtecknade i bilagan till domen (ombud: advokaterna A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes och T. Herbold,)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Armati, P. Němečková et T. Maxian Rusche)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, J. Vláčil, T. Müller, O. Serdula et L. Dvořáková), Konungariket Spanien (ombud: inledningsvis A. Gavela Llopis, därefter A. Rubio González och S. Centeno Huerta,), Republiken Cypern (ombud: E. Symeonidou och E. Zachariadou,), Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová och M. Kianička,)

Saken

Talan grundad på artikel 263 FEUF med yrkande om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2016) 7827 final av den 28 november 2016 om statligt stöd SA.40171 (2015/NN) till främjande av elproduktion från förnybara energikällor. En sammanfattning av detta beslut har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT C 69, 2017, s. 2).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) FVE Holýšov I s. r. o. och de övriga sökande som är förtecknade i bilagan ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 3) Republiken Tjeckien, Konungariket Spanien, Republiken Cypern och Republiken Slovakien ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 202, 26.6.2017.

Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Rumänien mot kommissionen(Mål T-391/17) ⁽¹⁾

(Institutionell rätt – Europeiskt medborgarinitiativ – Skydd av nationella och språkliga minoriteter – Främjande av kulturell och språklig mångfald – Delvis registrering – Principen om tilldelade befogenheter – Inte uppenbart att kommissionen saknar lagstiftningsbefogenhet – Motiveringsskyldighet – Artikel 5.2 FEU – Artikel 4.2 b i förordning (EU) nr 211/2011 – Artikel 296 FEUF)

(2019/C 413/50)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Rumänien (ombud: inledningsvis R. Radu, C.-M. Florescu, E. Gane och L. Lițu, därefter C.-M. Florescu, E. Gane, L. Lițu och C.-R. Canțâr)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: H. Krämer, L. Radu Bouyon och H. Stancu)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Ungern (ombud: M. Fehér, G. Koós och G. Tornyai)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2017/652 av den 29 mars 2017 om det föreslagna medborgarinitiativet med rubriken *Minority SafePack – One million signatures for diversity in europe* (EUT L 92, 2017, s. 100).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Rumänien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader, inklusive kostnaderna avseende det interimistiska förfarandet.
- 3) Ungern ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 269, 14.8.2017

Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Printeos m.fl. mot kommissionen(Mål T-466/17) ⁽¹⁾

(Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Marknaden för standardkuvert/via katalog och särskilda tryckta kuvert – Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras – Delvis ogiltigförklaring på grund av åsidosättande av motiveringsskyldigheten – Beslut om ändring – Förlikningsförfarande – Böter – Grundbelopp – Exceptionell anpassning – Tak på 10 procent av den totala omsättningen – Artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 – Principen ne bis in idem – Rättssäkerhet – Berättade förväntningar – Likabehandling – Kumulering av påföljder – Proportionalitet – Skälighet – Obegränsad behörighet)

(2019/C 413/51)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Spanien), Printeos Cartera Industrial, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Sverige), Tompla France (Fleury-Mérogis, Frankrike), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Brokelmann och P. Martínez-Lage Sobredo)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández och C. Urraca Caviedes)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF med yrkande om, i första hand, ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2017) 4112 final av den 16 juni 2017, om ändring av kommissionens beslut C (2014) 9295 final av den 10 december 2014, angående ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (AT.39780 – Kuvert), och i andra hand, nedsättning av de böter som ålagts sökandena

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 318, 25.9.2017

Tribunalens dom av den 24 september 2019 – US mot ECB(Mål T-780/17) ⁽¹⁾

(Personalmål – ECB:s personal – Utvärderingsrapport för år 2016 – Det årliga förfarandet för översyn av löner och ersättningar – Vägran att omvandla en visstidsanställning till en tillsvidareanställning – Motiveringsskyldighet – Uppenbart oriktig bedömning)

(2019/C 413/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: US (ombud: advokaterna L. Levi och A. Blot)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: F. von Lindeiner och M. Rötting, biträdda av advokaten B. Wagenbaur)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF och artikel 50 a i stadgan för Europeiska unionens domstol om dels ogiltigförklaring av sökandens utvärderingsrapport för år 2016 och beslutet avseende det årliga förfarandet för översyn av löner och ersättningar för år 2016, dels ersättning för den skada som sökanden påstås ha lidit till följd av dessa rättsakter.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *US ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 52, 12.2.2018.

Tribunalens dom av den 24 september 2019 – *Crédit mutuel Arkéa mot EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel)*

(Mål T-13/18) (¹)

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket *Crédit Mutuel* – Absoluta registreringshinder – Beskrivande karaktär – Särskiljningsförmåga saknas – Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning – Anslutningsöverklagande – Artikel 7.1 b och c samt 7.3 i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 413/53)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Klagande: *Crédit Mutuel Arkéa* (Le Relecq Kerhuon, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Casalonga, L. Codevelle och C. Bercial Arias)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Hanf)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: *Confédération nationale du Crédit mutuel* (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna B. Moreau-Margotin och M. Merli)

Saken

Överklagande av det beslut som femte överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 8 november 2017 (ärende R 1724/2016-5) i ett ogiltighetsförfarande mellan *Crédit Mutuel Arkéa* och *Confédération nationale du Crédit mutuel*.

Domslut

- 1) *Det beslut som femte överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 8 november 2017 (ärende R 1724/2016-5) ogiltigförklaras i den del som det däri angavs att det omstridda varumärket hade förvärvat särskiljningsförmåga till följd av användning av de varor och tjänster med avseende på vilka det var beskrivande och saknade särskiljningsförmåga.*

- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) Anslutningsöverklagandet ogillas.
- 4) *Crédit Mutuel Arkéa* ska bära en tredjedel av sina egna rättegångskostnader och en tredjedel av de kostnader som uppkommit för EUIPO och *Confédération nationale du Crédit mutuel* och som hör samman med huvudöverklagandet.
- 5) EUIPO ska bära två tredjedelar av sina rättegångskostnader och två tredjedelar av de av klagandens kostnader som hör samman med huvudöverklagandet.
- 6) *Confédération nationale du Crédit mutuel* ska bära två tredjedelar av sina rättegångskostnader som hör samman med huvudöverklagandet samt ersätta kostnaderna för anslutningsöverklagandet.

(¹) EUT C 94, 12.3.2018.

Tribunalens dom av den 24 september 2019 – VF mot ECB

(Mål T-39/18) (¹)

(Personalmål – ECB:s personal – Sökandens utvärderingsrapport – Det årliga förfarandet för översyn av löner och ersättningar – Vägran att omvandla en visstidsanställning till en tillsvidareanställning – Motiveringsskyldighet – Uppenbart oriktig bedömning – Principen om god förvaltningssed)

(2019/C 413/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: VF (ombud: advokaterna L. Levi och A. Blot)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: F. von Lindeiner och D. Camilleri Podestà, biträdda av advokaten B. Wägenbaur)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF och artikel 50 a i stadgan för Europeiska unionens domstol om för det första ogiltigförklaring av beslutet avseende det årliga förfarandet för översyn av löner och ersättningar för år 2016 och för det andra beslutet att inte omvandla sökandens visstidsanställning till en tillsvidareanställning. Talan avser vidare ersättning för den skada som sökanden påstås ha lidit till följd av dessa rättsakter.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) VF ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 112, 26.3.2018.

Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Fränkischer Weinbauverband mot EUIPO (Formen på en ellipsoidisk flaska)(Mål T-68/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ansökan om registrering av ett tredimensionellt varumärke – Formen av en rund, ellipsoidisk flaska som är platt fram och bak – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 413/55)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Fränkischer Weinbauverband eV (Würzburg, Tyskland) (ombud: advokaterna L. Petri och M. Gilch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: W. Schramek, M. Fischer och D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 4 december 2017 (ärende R 413/2017-4) avseende en ansökan om registrering av ett tredimensionellt varumärke som består av formen på en rund, ellipsoidisk flaska som är platt fram och bak

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Fränkischer Weinbauverband eV ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 112, 26.3.2018.

Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Piaggio & C./mot EUIPO– Zhejiang Zhongneng Industry Group (Mobylettes)(Mål T-219/18) ⁽¹⁾

(”Gemenskapsformgivning – Ogiltighetsförfarande – Registrerad gemenskapsformgivning för en moped – Tidigare gemenskapsformgivning – Ogiltighetsgrund – Särprägel – Helhetsintrycken skiljer sig åt – Kunnig användare – Artikel 6 och artikel 25.1 b i förordning (EG) nr 6/2002 – Tolkning förenlig med artikel 6 i förordning nr 6/2002 – Ett äldre nationellt tredimensionellt varumärke som inte har registrerats har inte använts i den registrerade formgivningen – Artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002 – Ett verk som skyddas av en medlemsstats upphovsrättsliga lagstiftning har inte varit föremål för otillåten användning i den registrerade formgivningen – Artikel 25.1 f i förordning nr 6/2002”)

(2019/C 413/56)

Rättegångsspråk: italienska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Italien) (ombud: advokaterna F. Jacobacci, B. La Tella och B. Lucchetti)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini och J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Taizhou City, Kina) (ombud: advokaterna M. Spolidoro, M. Gurrado, S. Vereá och M. Balestriero)

Saken

Överklagande av ett beslut av EUIPO:s tredje överklagandenämnd av den 19 januari 2018 (ärende R 1496/2015-3), avseende ett ogiltighetsförfarande mellan Piaggio & C. och Zhejiang Zhongneng Industry Group.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Piaggio & C. SpA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 182, 28.5.2018.

Tribunalens dom av den 24 september 2019 – US mot ECB

(Mål T-255/18) (¹)

(Personalmål – ECB:s anställda – Visstidsanställning – Vägran att omvandla en visstidsanställning till en tillsvidareanställning – Motiveringsskyldighet – Uppenbart oriktig bedömning)

(2019/C 413/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: US (ombud: L. Levi och A. Blot, advokater)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: F. von Lindeiner och M. Rötting, biträdda av B. Wägenbaur, advokat)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF och artikel 50a i stadgan för Europeiska unionens domstol, med yrkande dels om ogiltigförklaring av ECB:s beslut att inte omvandla sökandens anställningsavtal till en tillsvidareanställning, dels om ersättning för den skada sökanden påstår sig ha lidit till följd av detta beslut.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) US ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 231, 2.7.2018.

Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Volvo Trademark mot EUIPO – Paalupaikka (V V-WHEELS)(Mål T-356/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket VV – WHEELS – De äldre EU-figurmärkena VOLVO, de äldre nationella figurmärkena VOLVO och de äldre icke-registrerade figurmärkena VOLVO – Relativt registreringshinder – Känneteckenslikhet – Artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 413/58)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Sverige) (ombud: advokaten T. Dolde, och M. Hawkins, solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Bonne och H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden: Paalupaikka Oy (Idensalmi, Finland)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 21 mars 2018 (ärende R 1852/2017–4) om ett invändningsförfarande mellan Volvo Trademark Holding och Paalupaikka.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 21 mars 2018 (ärende R 1852/2017–4) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de nödvändiga kostnader som Volvo Trademark Holding AB haft med anledning av förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd.

⁽¹⁾ EUT C 268, 30.7.2018.

Tribunalens dom av den 20 september 2019 – Multifit mot EUIPO (real nature) (Mål T-458/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet real nature – Absoluta registreringshinder – Beskrivande karaktär – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 413/59)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Weber och P. Gentili)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka och M. Fischer)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 28 maj 2018 (ärende R 2650/2017-2) avseende en ansökan om registrering av ordkännetecknet real nature som EU-varumärke.

Domslut

- 1) *Det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 28 maj 2018 (ärende R 2650/2017-2) ogiltigförklaras i de delar som det i beslutet nekades registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet real nature för tjänsterna "Anmons- och reklamverksamhet: Marknadsföringstjänster: Organisatorisk rådgivning och företagsekonomisk rådgivning avseende franchisingkoncept: Förmedling av ekonomisk sakkunskap (franchising)" i klass 35 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.*
- 2) *Överklagandet ogillas i övrigt.*
- 3) *Multifit Tiernahrungs GmbH ska bära sina egna rättegångskostnader samt två tredjedelar av EUIPO:s rättegångskostnader. EUIPO ska bära en tredjedel av sina rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 319 av den 10.9.2018

Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Zhadanov mot EUIPO

(Mål T-492/18) (¹)

(EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet Scanner Pro – Absolut registreringshinder – Avsaknad av särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning – Artikel 7.3 i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 413/60)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Igor Zhadanov (Odessa, Ukraina) (ombud: advokaten P. Olson)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: G. Sakalaitė-Orlovskienė, S. Palmero Cabezas och H. O'Neill)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 6 juni 2018 (ärende 1812/2017-2) om en ansökan om registrering av ordkännetecknet Scanner Pro som EU-varumärke..

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Igor Zhadanov ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 352, 1.10.2018.

Tribunalens dom av den 24 september 2019 – Frankrike mot kommissionen

(Mål T-507/18) (¹)

(EGFJ och Ejflu – Betalningar som undantagits från finansiering – Betalningar som verkställts av Frankrike i samband med det särskilda åtgärdsprogrammet för vissa regioner på grund av deras avsides läge och ökaraktär (POSEI) – Oriktig bokföring för vissa bananpartier (budgetåren 2013 – 2016) – Finansiell schablonkorrigering)

(2019/C 413/61)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: F. Alabrune, D. Colas, S. Horrenberger, A.-L. Desjonquères, A. Alidière och C. Mosser)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Lewis och J. Aquilina)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/873 av den 13 juni 2018 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 152, 2018, s. 29) i den mån det däri fastställs att en finansiell korrigering på 5 procent ska tillämpas på Republiken Frankrike, vilket totalt motsvarar ett belopp på 1 945 435,39 euro, för åtgärderna "Övrigt direktstöd – POSEI" på grund av "Oriktig bokföring för vissa bananpartier" avseende budgetåren 2013–2016.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Republiken Frankrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 392, 29.10.2018.

Tribunalens dom av den 20 september 2019 – Reaktor Group mot EUIPO (REAKTOR)(Mål T-650/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ansökan om registrering av ordmärket REAKTOR som EU-varumärke – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001 – Direkt, konkret förhållande till de varor och tjänster som avses med varumärkesansökan)

(2019/C 413/62)

Rättegångsspråk: finska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Reaktor Group Oy (Helsingfors, Finland) (ombud: advokaten L. Laaksonen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: K. Kompari)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 27 augusti 2018 (ärende R 2626/2017-2) om en ansökan om registrering av ordmärket REAKTOR som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 27 augusti 2018 (ärende R 2626/2017-2) ogiltigförklaras, i den mån överklagandenämnden där ogillade sökandens överklagande på grundval av artikel 7.1 b och c i förordning 2017/1001.
- 2) EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de nödvändiga kostnader som Reaktor Group Oy haft för förfarandet vid överklagandenämnden.

⁽¹⁾ EUT C 16, 14.1.2019.

Tribunalens beslut av den 20 september 2019 – von Blumenthal m.fl. mot EIB(Mål T-553/16) ⁽¹⁾

(Personalmål – EIB:s personal – Lön – Årlig anpassning av skalan för grundlön – Beräkningsmetod – Talan har förlorat sitt föremål – Anledning saknas att döma i saken)

(2019/C 413/63)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Henry von Blumenthal (Bergem, Luxemburg) samt de 369 övriga sökande som anges i bilagan till domen (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska investeringsbanken (ombud: T. Gilliams, G. Faedo och J. Klein biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Angående en talan enligt artikel 270 FEUF och artikel 50a i stadgan för Europeiska unionens domstol med yrkande, dels om ogiltigförklaring av de beslut som framgår av sökandenas lönespecifikationer för februari 2015 och följande månader, vilka med avseende på sökandena utgjorde tillämpning av EIB:s styrelses beslut av den 16 december 2014 och EIB:s förvaltningskommittés beslut av den 4 februari 2015, samt den artikel som publicerats på internet den 6 februari 2015 och ett informationsmeddelande av den 10 februari 2015 varigenom personalen informerats om att sistnämnda beslut antagits, dels om att EIB ska förpliktas att till sökandena utge skadestånd för den materiella och ideella skada som sökandena anser sig ha lidit.

Avgörande

- 1) *Det noteras att Dominique Courbin återkallat sin talan.*
- 2) *Det saknas anledning att döma i saken såvitt avser talan som väckts av Henry von Blumenthal och, med undantag av Dominique Courbin, övriga sökande som anges i bilagan.*
- 3) *Europeiska investeringsbanken (EIB) ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 279, 24.8.2015 (målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol under målnummer F-78/15 och överfördes till Europeiska unionens tribunalen den 1.9.2016/1.9.2016).

Tribunalens beslut av den 24 september 2019 – TrekStor mot EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jump)

(Mål T-746/17) (¹)

(EU-varumärke – Upphävandeförfarande – Återkallande av ansökan om upphävande – Anledning saknas att döma i saken – Artikel 137 i tribunalens rättegångsregler – Onödiga rättegångskostnader – Artikel 139 a i tribunalens rättegångsregler)

(2019/C 413/64)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: TrekStor Ltd (Hongkong, Kina) (ombud: advokaterna O. Spieker, M. Alber och A. Schönfleisch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: E. Markakis och D. Walicka, därefter E. Markakis, A. Söder och H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaten M. Petersenn och I. Fowler, solicitor)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 12 september 2017 (ärende R 2236/2016-4) om ett upphävandeförfarande mellan Beats Electronics och TrekStor.

Avgörande

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*
- 2) *TrekStor Ltd och Beats Electronics LLC ska bära sina rättegångskostnader, samt hälften av de kostnader som, uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).*
- 3) *TrekStor och Beats Electronics ska vardera till tribunalen betala ett belopp på 2 500 euro i enlighet med artikel 139 a i tribunalens rättegångsregler.*

(¹) EUT C 32, 29.1.2018.

Tribunalens beslut av den 24 september 2019 – TrekStor och Beats Electronics mot EUIPO – Beats Electronics och TrekStor (iBeat)

(Förenande målen T-748/17 och T-770/17) (¹)

(EU-varumärke – Upphävandeförfarande – Återkallande av ansökan om upphävande – Anledning saknas att döma i saken – Artikel 137 i tribunalens rättegångsregler – Onödiga rättegångskostnader – Artikel 139 a i tribunalens rättegångsregler)

(2019/C 413/65)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande i mål T-748/17: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Kina) (ombud: advokaterna O. Spieker, M. Alber och A. Schönfleisch)

Klagande i mål T-770/17: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaten M. Petersenn, och I. Fowler, solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: i mål T-748/17: inledningsvis E. Markakis och D. Walicka, därefter E. Markakis, A. Söder och H. O'Neill, och i mål T-770/17: inledningsvis A. Söder och D. Walicka, därefter A. Söder, K. Markakis och H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen i mål T-748/17: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaten M. Petersenn och I. Fowler, solicitor)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen i mål T-770/17: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Kina) (ombud: advokaterna O. Spieker, M. Alber och A. Schönfleisch)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 12 september 2017 (i de förenade ärendena R 2175/2016-4 och R 2213/2016-4) om ett upphävandeförfarande mellan Beats Electronics och TrekStor.

Avgörande

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*
- 2) *TrekStor Ltd och Beats Electronics LLC ska bära sina rättegångskostnader, samt hälften av de kostnader som, uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).*
- 3) *TrekStor och Beats Electronics ska vardera till tribunalen betala ett belopp på 2 500 euro i enlighet med artikel 139 a i tribunalens rättegångsregler.*

(¹) EUT C 22, 22.1.2018.

Tribunalens beslut av den 24 september 2019 – TrekStor mot EUIPO– Beats Electronics (i.Beat jess)

(Mål T-749/17) (¹)

(EU-varumärke – Upphävandeförfarande – Återkallande av ansökan om upphävande – Anledning saknas att döma i saken – Artikel 137 i tribunalens rättegångsregler – Onödig kostnad – Artikel 139 a i tribunalens rättegångsregler)

(2019/C 413/66)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: TrekStor Ltd (Hong Kong, Kina) (ombud: advokaterna O. Spieker, M. Alber och A. Schönfleisch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: inledningsvis E. Markakis och D. Walicka, därefter E. Markakis, A. Söder och H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaten M. Petersenn, och I. Fowler, solicitor)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 12 september 2017 (ärende R 2236/2016-4) angående ett upphävandeförfarande mellan Beats Electronics och TrekStor.

Avgörande

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*
- 2) *TrekStor Ltd och Beats Electronics LLC ska bära sina rättegångskostnader samt vardera ersätta hälften av de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).*
- 3) *TrekStor och Beats Electronics ska vardera betala 2 500 euro till tribunalen enligt artikel 139 a i rättegångsreglerna.*

(¹) EUT C 22, 22.1.2018

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 13 september 2019 – Scandlines Danmark och Scandlines Deutschland mot kommissionen**(Mål T-566/19 R)****(Ansökan om interimistiska åtgärder – Statligt stöd – Förlängning av frist – Intresse saknas)**

(2019/C 413/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Scandlines Danmark ApS (Köpenhamn, Danmark), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: L. Sandberg-Mørch, advokat)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Georgieva-Kecsma och S. Noë)

Saken

Talan enligt artiklarna 278 och 279 FEUF med yrkande om att det formella granskningsförfarandet i ärendet statligt stöd SA.39078 (2019/C) (f.d. 2014/N) – Finansiering av projektet den fasta Fehmarn Bält-förbindelsen (EUT C 226, 2019, s. 5), ska vilandeförklaras.

Avgörande

- 1) *Begäran om interimistiska åtgärder avslås.*
- 2) *Frågan om rättegångskostnader anstår.*

Talan väckt den 10 september 2019 – ENIL Brussels Office m.fl. mot kommissionen**(Mål T-613/19)**

(2019/C 413/68)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: European Network on Independent Living Brussels Office (ENIL Brussels Office) (Bryssel, Belgien), Validity Foundation (Buda-pest, Ungern), Center for Independent Living - Sofia (Sofia, Bulgarien) (ombud: advokaterna B. Van Vooren och L. Gorywoda)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut att inte avbryta betalningsfrister eller betalningarna avseende förslagsinfordran BG16RFOP001-5 002 "Support for the deinstitutionalisation of services for elderly people and people with disabilities" inom insatsområde 5 "Regional social infrastructure" ("Social infrastruktur på regional nivå") i det operativa programmet "Regions in Growth" ("Tillväxtregioner"), och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Reglerna för att väcka talan mot en rättsstridig unionsrättsakt är diskriminerande vad avser funktionsnedsättningar, jämfört med den grundläggande rätten till försvar.
 - Sökandena har anfört att tredje part enligt Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ska kunna väcka talan och att sökandena är tillräckligt representativa för att kunna väcka talan till försvar av de rättigheter som tillkommer personer som är oförmögna att försvara sig mot den diskriminering som uppstår till följd av kommissionens beslut att inte avbryta betalningsfristerna eller betalningarna i samband med den ifrågasvarande förslagsinfordran.
2. Andra grunden: Den angripna rättsakten avser en tydligt identifierbar kategori av personer som inte har möjlighet att representera sig själva inför domstol. Den andra grunden har två delar:
 - Den angripna rättsakten berör direkt och personligen en sluten grupp på 1020 personer med funktionsnedsättningar i Bulgarien.
 - Denna grupp består av personer som saknar möjlighet att företräda sig själva inför en domstol.
3. Tredje grunden: Genom att anta den angripna rättsakten har svaranden åsidosatt sina skyldigheter enligt förordning (EU) 1303/2013⁽¹⁾, å ena sidan, och enligt Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning samt Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter, å andra sidan.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (JO 2013, L 347, p. 320).

Talan väckt den 26 september 2019 – Nike European Operations Netherlands och Converse Netherlands mot kommissionen

(Mål T-648/19)

(2019/C 413/69)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nike European Operations Netherlands BV (Hilversum, Nederländerna) och Converse Netherlands BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna: R. Martens och D. Colgan)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara i sin helhet det angripna beslutet om att inleda ett formellt granskningsförfarande, det vill säga kommissionens beslut av den 10 januari 2019 om att inleda det formella granskningsförfarandet i ärendet om statligt stöd SA.51284 (2018/NN) – Nederländerna – Eventuellt statligt stöd till förmån för Nike⁽¹⁾; och

— förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader i det aktuella förfarandet.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, artikel 108.2 FEUF, artiklarna 1 d, 1 e och 6.1 i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 ⁽¹⁾ om genomförandebestämmelser för tillämpningen av artikel 108 FEUF, artiklarna 41.1 och 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, principen om god förvaltning och principen om lika-behandling, genom en oriktig rättslig bedömning i den preliminära bedömningen av de omtvistade åtgärdernas stödkaraktär.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artiklarna 107.1, 108.2, 296.2 FEUF, artiklarna 41.1 och 41.2 ci Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 6.1 i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 FEUF, genom att inte lämna tillräckliga skäl för konstaterandet att de omtvistade åtgärderna uppfyller alla kriterier för statligt stöd, särskilt kriterierna för att betraktas som selektiva.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 296.2 FEUF, artiklarna 41.1 och 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 FEUF, genom att i ett för tidigt skede inleda en formell utredning och genom att lämna otillräckliga skäl för förekomsten av statligt stöd då det inte förelåg några svårigheter att fortsätta den preliminära granskningen.

⁽¹⁾ EUT C 226, 2015, s.31.

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUTL 248, 2015, s.9).

Överklagande ingett den 30 september 2019 – Hasbro mot EUIPO - Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)

(Mål T-663/19)

(2019/C 413/70)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, Förenta staterna) (ombud: J. Moss, Barrister)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Kreativni Dogadaji d.o.o. (Zagreb, Kroatien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket MONOPOLY – EU-varumärke nr 9 071 961

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 22 juli 2019 i ärende R 1849/2017-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 59.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av rätten till en rättvis rättegång.

Överklagande ingett den 9 oktober 2019 – Kerry Luxembourg mot EUIPO – Ornuo (KERRYMAID)

(Mål T-693/19)

(2019/C 413/71)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Kerry Luxembourg Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna A. von Mühlendahl och H. Hartwig)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Ornuo Co-operative Ltd (Dublin, Irland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-ordmärket KERRYMAID – Registreringsansökan nr 10 083 251.

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 23 juli 2019 i ärende R 2473/2013-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den mån klagandens överklagande av invändningsenhetens beslut av den 22 oktober 2013 i ärende B 1 938 417 därigenom avslogs,
- underkänna den invändningen som Ornuo Co-operative Ltd framfört mot registreringen av EU-ordmärket KERRYMAID, nr 10083251,

— förplikta EUIPO, och Ornuo Co-operative Ltd om bolaget intervenerar i målet, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 14 oktober 2019 – Teva Pharmaceutical Industries mot EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux)

(Mål T-696/19)

(2019/C 413/72)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jerusalem, Israel) (ombud: advokaterna J. Bogatz och Y. Stone)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Moins de migraine pour vivre mieux – Registreringsansökan nr 17 942 393

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 12 augusti 2019 i ärende R 778/2019-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 14 oktober 2019 – Teva Pharmaceutical Industries mot EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben)**(Mål T-697/19)**

(2019/C 413/73)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Klagande:* Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jerusalem, Israel) (ombud: advokaterna J. Bogatz och Y. Stone)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Weniger Migräne. Mehr vom Leben – Registreringsansökan nr 17 942 400*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 12 augusti 2019 i ärende R 779/2019-5**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Talan väckt den 15 oktober 2019 – GV mot kommissionen**(Mål T-705/19)**

(2019/C 413/74)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* GV (ombud: advokaten B.-H. Vincent)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- prioritera förevarande mål,

- ogiltigförklara beslut av den 26 juli 2019 med nummer R/213/19 om avslag på sökandens ansökan om bistånd,
- förplikta tillsättningsmyndigheten att vidta lämplig förflyttningsåtgärd i syfte att flytta sökanden från generaldirektoratet för utbildning, ungdom, idrott och kultur med iakttagande av lönegrad och geografisk placering i Bryssel för att undvika negativ inverkan på familje- eller privatliv,
- förplikta kommissionen att betala ett preliminärt belopp på 13 018 euro i skadestånd för den materiella skada som lidits samt ett belopp på 250 euro per dag från den 1 februari 2018 till den dag då avgörande meddelas om skadestånd för den ideella skada som lidits,
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga kostnader för förevarande förfarande i enlighet med rättegångsreglerna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden avser åsidosättande av artikel 24 i Europeiska unionens tjänsteföreskrifter (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), principen om god förvaltning och omsorgsplikten. Sökanden gör härvidlag gällande att kommissionen har fattat beslut om avslag på dess ansökan om bistånd, att kommissionen inte gjort några utredningar och att den har behandlat ansökan på ett långsamt, byråkratiskt och olämpligt sätt.
2. Andra grunden avser åsidosättande av artikel 12a i tjänsteföreskrifterna. Sökanden anser att kommissionen borde ha ansett att grunden för ansökan om bistånd utgjorde mobbning.
3. Tredje grunden avser åsidosättande av artikel 7 i tjänsteföreskrifterna. Sökanden har klandrat kommissionen för att den inte gjort den nödvändiga avvägningen mellan tjänstens intresse och den berörda tjänstemannens intresse.
4. Fjärde grunden avser artikel 270 FEUF och artikel 91 i tjänsteföreskrifterna. Sökanden gör härvidlag gällande att unionen är skyldig att betala skadestånd till sin personal för den skada som den åsamkat olagligt i dess egenskap av arbetsgivare. Det är därvid inte nödvändigt att visa att det förekommit ett särskilt allvarligt åsidosättande. Enligt sökanden består de omständigheter som utgör grund för ansökan om bistånd olagliga handlingar som arbetsgivaren gjort sig skyldig till, vilket innebär att unionen är skyldig att betala skadestånd för den materiella och ideella skada som lidits, det vill säga kostnader för läkarbesök och juridisk rådgivning samt kostnader som uppkommit till följd av det lidande som uppstått under den omtvistade perioden.
5. Femte grunden avser åsidosättande av artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom att förfaranden som rör en ansökan om förflyttning till sin natur kräver ett snabbt beslut.

Överklagande ingett den 16 oktober 2019 – FF&GB mot EUIPO (ONE-OFF)

(Mål T-707/19)

(2019/C 413/75)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: FF&GB Srl (Mantova, Italien) (ombud: advokat M. Locatelli)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "ONE-OFF" – Registreringsansökan nr 17 933 041

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 12 augusti 2019 i ärende R 239/2019-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förklara att varumärket ONE-OFF kan registreras som EU-varumärke för varor i klasserna 18 och 25 såsom angetts i registreringsansökan nr 017933041, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av principerna om konsekvens och likabehandling.

Talan väckt den 21 oktober 2019 – GW mot revisionsrätten

(Mål T-709/19)

(2019/C 413/76)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: GW (ombud: advokaten J.-N. Louis)

Svarande: Europeiska revisionsrätten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara revisionsrättens beslut av den 22 maj 2019 att avslå begäran att hänskjuta dennes fall till invaliditetskommittén för att slå fast hur dennes hälsotillstånd utvecklades och fastställa hur läkarkontroller skulle göras efter invaliditet,
- förplikta revisionsrätten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 15 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, eftersom det i den artikeln endast föreskrivs att institutionen har möjlighet, men inte att den är skyldig, att göra periodiska undersökningar av en tjänsteman som har invaliditetsbidrag för att säkerställa att denne fortfarande uppfyller kraven för att få det bidraget.

2. Andra grunden: Åsidosättande av förvaltningschefskollegiets sammanfattning nr 241/05 av den 25 februari 2016 om läkar kontroll efter invaliditet till den del det i denna föreskrivs att institutionens läkare undantagsvis får godta en rapport som husläkaren upprättat eller låta kontrollen anstå om det som har gett uphov till invaliditeten medför att det inte är motiverat att göra en kontroll för att uppskatta möjligheterna att återuppta arbetet.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av omsorgsplikten. Sökanden har härvid gjort gällande att institutionen var skyldig att beakta husläkarens och förtroendeläkarens yttranden av den 23 och den 24 augusti 2017, psykologens yttrande av den 26 september 2019 och husläkarens yttrande av den 11 oktober 2019.

Talan väckt den 18 oktober 2019 – Ashworth mot parlamentet

(Mål T-720/19)

(2019/C 413/77)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Richard Ashworth (Lingfield, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna A. Schmitt och A. Waisse)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ta upp förevarande talan till prövning,
- vid behov förplikta Europaparlamentet, såsom åtgärder för processledning eller bevisupptagning i förevarande mål, att förebringa de yttranden som Europaparlamentets rättstjänst ska ha avgett den 16 juli 2018 och den 3 december 2018, med förbehåll för det korrekta datumet, eller i vart fall innan Europaparlamentets presidium antog beslutet av den 10 december 2018 om ändring av tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga (2018/C 466/02, den officiella tidningen den 28 december 2018, C 466/8),
- med stöd av artikel 263 FEUF ogiltigförklara det angripna individuella beslut som sökanden delgavs i september 2019 av enheten "Ersättning och sociala rättigheter för ledamöter" vid Europaparlamentets generaldirektorat för ekonomi, angående sökandens rätt till tilläggs pension (frivillig), i den del detta beslut innebär genomförande av den särskilda avgiften uppgående till 5 procent av det nominella beloppet för den tilläggs pension (frivillig) som skulle betalas till sökanden, såsom den införts genom presidiets ovan nämnda beslut av den 10 december 2018,
- enligt artikel 277 FEUF fastställa att det ovan nämnda beslutet från parlamentets presidium av den 10 december 2018 inte ska tillämpas, i den del det innebär ändring av artikel 76 i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga, i synnerhet i den del det innebär införande av den särskilda avgiften uppgående till 5 procent av det nominella beloppet för de tilläggs pensioner (frivilliga) som ska utbetalas från och med den 1 januari 2019, och

— förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Presidiet saknade materiell befogenhet (*ratione materiae*).

— För det första antogs presidiets beslut av den 10 december 2018 (nedan kallat presidiets beslut) i strid med Europaparlamentets ledamotsstadga, som antagits genom Europaparlamentets beslut 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 (EUT L 262, 2005, s. 1) (nedan kallad stadgan). Presidiets beslut strider i synnerhet mot artikel 27 i stadgan som kräver att "förvärvade rättigheter" och "nya rättigheter" ska kvarstå.

— För det andra innebär presidiets beslut införande av en skatt genom att det tas ut en särskild avgift uppgående till 5 procent av det nominella beloppet för pensionen, medan införande av en skatt inte omfattas av presidiets befogenhet enligt artikel 223.2 FEUF.

2. Andra grunden: Väsentliga formföreskrifter har åsidosatts.

— För det första kritiserar presidiet för att ha antagit sitt beslut i strid med artikel 223 FEUF.

— För det andra är presidiets beslut otillräckligt motiverat och utgör därmed ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

3. Tredje grunden: Förvärvade och nya rättigheter samt principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts.

— För det första utgör presidiets beslut ett åsidosättande av förvärvade och nya rättigheter som följer av både allmänna rättsprinciper och stadgan, i vilken det uttryckligen föreskrivs att rättigheterna "till fullo" ska kvarstå (artikel 27).

— För det andra strider presidiets beslut mot principen om skydd för berättigade förväntningar.

4. Fjärde grunden: Proportionalitetsprincipen samt principerna om likabehandling och förbud mot diskriminering har åsidosatts.

— För det första står kränkningarna av sökandens rättigheter inte i proportion till de mål som eftersträvas med presidiets beslut.

— För det andra måste det fastställas att presidiets beslut inte ska tillämpas, eftersom principerna om likabehandling och förbud mot diskriminering har åsidosatts.

5. Femte grunden: Rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts och övergångsbestämmelser saknas.

— För det första utgör presidiets beslut ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, eftersom det på ett rättsstridigt sätt har getts retroaktiv verkan.

— För det andra utgör presidiets beslut ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, eftersom det däri inte föreskrivs några övergångsbestämmelser.

Tribunalens beslut av den 20 september 2019 – Trifolio-M m.fl. mot EFSA**(Mål T-675/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 413/78)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 25, 21.1.2019.

Tribunalens beslut av den 24 september 2019 – BigBen Interactive mot EUIPO – natcon7 (nacon)**(Mål T-287/19)** ⁽¹⁾

(2019/C 413/79)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 220, 1.7.2019.

Tribunalens beslut av den 20 september 2019 – CupoNation mot EUIPO (Cyber Monday)**(Mål T-494/19)** ⁽¹⁾

(2019/C 413/80)

Rättegångsspråk: *tyska*

Ordföranden på tribunalen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 288, 26.8.2019.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV